Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2395 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 18 ianuarie 1957

Biblioteca ... Hunedoara-Deva

SE APROPIE 5 FEBRUARIE ALEGERILE

Cronica electorală

[Î]nălțimea Sa Proprietarul este un personagiu pe care cei tineri îl cunosc [m]ai ales din relatările ge[n]erațiilor trecute. Cîndva [T]udor Arghezi îl compara [c]u o funie ce se strînge pe [g]îtlejul unui spînzurat, încă [î]n viață, cu floce smucire [c]îte puțin. „La fiecare se[m]estru acest proprietar urcă [ș]i la fiece an îndoiește chi[r]ia, care la locatarii cei mai [s]ăraci echivalează aproape [c]u cifra venitului muncii" — [s]cria Arghezi.

„Sfîntu' Gheorghe" era [s]paima chiriașilor. Atunci [p]roprietarii își arătau colții. [O]amenii sărmani erau alun[g]ați din cocioabele gîrbo[v]ite pentru că nu reușeau [s]ă satisfacă cererile mereu [m]ai exagerate ale celor ce [p]osedau actele de proprie[t]ate a zeci de imobile-[b]locuri și cocioabe (fostul [m]inistru liberal Angelescu [a]vea... șapte sute de clădiri [n]umai în Capitală). „Sfîntu' [G]heorghe" era ziua răfuie[l]ilor proprietarului cu chi[r]iașul. Și cum spunea tot [A]rghezi, autoritățile nu in[t]erveneau „să echilibreze [p]ungă proprietarului cu pun[g]a chiriașului".

Poate părea curioasă a[c]eastă incursiune în trecut. [O] fac însă pentru că o bro[ș]ură ce-a apărut cu prilejul [a]legerilor mi-a servit drept [i]mbold. Pe una din paginile [b]roșurii se află un grafic [d]espre chirii. Așa am aflat [c]ă în 1938 chiria reprezenta [o] treime din salariul mediu [a]l unui muncitor sau func[ț]ionar. Acum, chiria nu de[p]ășește 5 la sută din sala[r]iul mediu al acestor cate[g]orii.

Desigur, locuințele repre[z]intă un capitol ce ne mai [c]ere eforturi. Dar în același [t]imp, printre elementele ce [c]aracterizează vremea cea [n]ouă trebuie să consemnăm [ș]i dispariția tiraniei proprie[t]arilor. Iar noțiunea de pro[p]rietar s-a transformat — [m]ajoritatea imobilelor au [i]ntrat în marea proprietate [a] poporului. Iar paralel, [m]ulți oameni simpli, cu [a]jutorul statului, au devenit [p]roprietarii unor căsuțe co[c]hete ce le adăpostesc fa[m]iliile.

Chiria nu mai este un iz[v]or de coșmare: între ea și [c]ifra venitului muncii se află [o] distanță enormă. Faptul [a] intrat în categoria întîm[p]lărilor firești.

M. RAMURĂ

Sute de oameni au venit să discute cu unul din candidații F.D.P. din București — tov. M. Dobrescu. Intîlnirea a prilejuit rodnice discuții. Cei prezenți și-au exprimat hotărîrea de a vota la 3 februarie candidații Frontului Democrației Populare.

Foto: D. F. DUMITRU

Candidații F.D.P. printre alegători

Trimișii ziarului nostru la diferite intîlniri ale candidaților F.D.P. cu alegătorii ne-au transmis numeroase reportaje. Publicăm mai jos cele scrise de Gh. Angelescu, Gh. Cîrstea și E. Pitulescu.

Era ora cinci după-amiază și în sala de ședințe a întreprinderii Poligrafice nr. 5 din Capitală se adunaseră aproape 200 de cetățeni — în mare parte gospodine — din circumscripția electorală „Ilie Pintilie". Veniseră să stea la sfat cu tovarășul Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Pentru că e pentru prima oară candidat în această circumscripție, cetățenii Voicu Levescu, Maria Mușat, Florica Nederiță, Lia Simovici și alții i-au comunicat tovarășului Iliescu bucuria lor față de realizările înfăptuite în cartier de la ultimele alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și pînă astăzi. Dintre ele trebuie relevate: electrificarea unei străzi pe o lungime de 800 metri, pavaje și trotuare noi totalizînd 20.100 m.p., înființarea unui centru de microradiografie, o policlinică de copii model, pe strada Știrbey Vodă, 12 unități comerciale noi, o bibliotecă și amenajarea a 372.000 m.p. de spații verzi. Cetățenii au arătat de asemenea și ce ar mai trebui făcut în acest cartier pentru creșterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc: introducerea de gaze naturale pe străzile Luigi Cazavillan, Transilvaniei și Timișana, îmbunătățirea curățeniei cartierului etc.

Luînd cuvîntul la sfîrșitul întîlnirii tovarășul Ion Iliescu a mulțumit celor prezenți pentru cele arătate și i-a chemat să-l sprijine în rezolvarea cerințelor juste ale locuitorilor din circumscripția electorală „Ilie Pintilie".

La clubul micilor meseriași din Capitală, tînăra filatoare Antoaneta Alexovici-Manea candidată a F.D.P. în circumscripția electorală „7 Noiembrie", s-a întîlnit cu alegătorii săi.

Numeroși cetățeni și gospodine au făcut propuneri interesante, scoțînd în evidență necesitatea unor lucrări care se cer a fi înfăptuite în circumscripția electorală respectivă. Astfel, Sofia Eghehie, a arătat că deși în ultimul timp au fost pavate în această circumscripție mai bine de 40 de străzi, totuși str. Cantemir, care se afla într-o stare mai proastă decît altele a rămas nepavată. Tov. Costache Stoica a remarcat necesitatea înființării în această circumscripție a unui centru de distribuire a buteliilor aragaz deoarece locatarii de aici sînt nevoiți să parcurgă o distanță relativ mare pentru umplerea buteliilor la alte centre. Gospodina Sofia Asave a propus de asemenea înființarea unei noi grădinițe de copii.

La sfîrșitul adunării tînăra candidată Antoaneta Alexovici-Manea s-a angajat ca alături de cetățenii circumscripției să muncească cu elan pentru înfăptuirea cerințelor alegătorilor.

Sute de cetățeni au ținut să ia parte la întîlnirea cu candidatul lor, în sala căminului cultural al comunei Petreu, raionul Marghita, regiunea Oradea. De fapt, actualul lor candidat, tovarășul Alexandru Sencovici, ministrul Industriei Ușoare, le este cunoscut, deoarece el i-a reprezentat și pînă acum în Marea Adunare Națională; cu el au stat de vorbă de nenumărate ori. Așa că atmosfera s-a încălzit repede, iar oamenii se înscriau la cuvînt.

— Despre realizările din satul nostru se pot aminti multe — a spus tovarășul Iosif Karetka. Vreau să arăt că sînt și o serie de lipsuri care trebuie îndreptate prin munca noastră și cu ajutorul statului. La marginea satului avem un izvor bogat în apă potabilă care ne poate fi de mare folos dacă s-ar construi o conductă cu ajutorul căreia apa să fie adusă în sat. In afară de aceasta, deși mina Derna Tătăruș ne poate procura zgură suficientă, străzile noastre sînt pline de noroi; vina cea mai mare pentru acest lucru revenindu-ne nouă cetățenilor care nu am dat dovadă de suficientă inițiativă în rezolvarea acestei importante acțiuni.

Iosif Toth, din satul Abrămuț, a arătat că, deși în satul lui s-a hotărît construirea unui local pentru cooperativă — iar în afară de posibilitățile locale există și ajutorul statului — pînă în prezent nu s-a făcut nimic în vederea începerii lucrărilor. Mulți țărani muncitori au susținut propunerea cetățeanului Ioan Tacacs de a se înființa pe lîngă Școala de 7 ani din Petreu o secție cu limba de predare maghiară, pentru ciclul II.

Un important loc în cadrul discuțiilor l-a ocupat problema electrificării comunei, cetățenii luîndu-și angajamente concrete de a sprijini această acțiune.

CU TINERETUL — De vorbă cu alegătorii

spre viitor

M. Beniuc

Tînăra romancieră franceză Françoise Sagan, care a scris o carte „Bună ziua tristețe". — titlu semnificativ pentru lumea capitalistă — a spus cuiva că ea nu cunoaște decît o singură categorie de oameni optimiști: aceștia sînt comuniștii. Ea are, fără îndoială, dreptate, chiar dacă, date fiind concepțiile ei, nu vede în acest adevăr un fapt promițător pentru societatea omenească. Optimismul însă este mai extins decît își închipuie ea. Insuși pesimismul nefiind caracteristic nici unei epoci în ansamblul ei, ci în ultimă instanță claselor exploatatoare în derută din orice epocă și acelora ce stau nemijlocit sub influența lor nefastă și corosivă. Popoarele nu sînt pesimiste, luate în întregime, dimpotrivă. Dar fără îndoială că optimismul este atributul acelei clase care este chemată să ducă mai departe destinele omenirii, în frunte cu cei mai reprezentativi fii ai ei, comuniștii. Ar fi direct absurd ca tineretul crescut de comuniști să nu fie optimist. Optimismul acesta nu reprezintă însă pur și simplu o stare sufletească, o dispoziție a omului de a vedea totul trandafiriu. Dacă ar fi numai atît, optimismul nostru n-ar însemna nimic. Noi nu sîntem ca profesorul Panglos din romanul „Candide" al lui Voltaire, ca să zicem: Totul e spre mai bine în cea mai bună lume cu putință.

Cunoaștem și relele și greutățile acestei lumi a noastre, așa cum se desfășoară ea istoric, dar știm, tot din desfășurarea istorică a vieții sociale, că omul poate învinge și învinge greutățile din cale, înlăturînd relele ce se ivesc. Acest optimism se traduce practic în continuitatea luptei pentru înlăturarea nedreptăților sociale și pentru cucerirea forțelor naturii în folosul omului, înseamnă deci progres, înseamnă legătura dintre trecut, prezent și viitor în lumina unor idealuri umane realizabile prin oameni ca forță istorică colectivă. Increderea pe care o dă omului acest fel de optimism se traduce în fapte menite să servească nu unui grup oarecare sau unui pumn de șmecheri, de paraziți, ci colectivității omenești, unității sociale în care faptele omului se produc. Astfel de optimism se cultivă în rîndurile tinerilor noștri și cu el într-adevăr poți muta munții din loc și întoarce văile din cursul lor.

Acest optimism se concretizează în zecile de milioane de hectare desțelenite de eroicul tineret sovietic. El se întruchipează în tunelul și barajul de pe șantierul de la Bicaz, în mașinile noi produse de uzinele noastre, în aurul holdelor, în experiențele izbutite în laboratoare și aplicate cu succes în producție, în atîtea realizări la care și-a dat aportul tineretul nostru entuziast, generos și harnic.

Optimismul însă în rîndurile tineretului este mai expus influențelor dăunătoare decît la oamenii maturi, care și-au făcut din el o concepție de viață, cu temeiuri științifice în marxism-leninism. Experiența de viață a tineretului este mai limitată și mai puțin consolidată. Dacă entuziasmul tineretului este ușor de dezlănțuit și se ține la înălțime prin succese, se întîmplă uneori ca el să scadă repede în cazuri de insuccese. Apoi tineretul este mai pripit în atingerea obiectivelor, iar prudența celor maturi și bătrîni o taxează cu ușurință drept prostie sau spirit retrograd. Toate acestea fac ca personalitatea tinerilor să fie mai instabilă, mai puțin închegată și mai expusă influențelor mediului. Dacă aceste influențe sînt proaste, rezultatul va fi măcinarea optimismului, încrederii tineretului și alunecarea lui pe panta faptelor nesăbuite. Dușmanul de clasă cunoaște foarte bine această particularitate a personalității omului tînăr și tocmai de aceea caută să se strecoare în sufletul lui, ademenindu-l spre obiectivele sale destructive față de noua lume socialistă.

Unul din cele mai tipice cazuri de infiltrare a ideilor burgheze, de otrăvire a sufletului tineretului mi-l oferă evenimentele din Ungaria din luna octombrie 1956. Se știe doar că acolo tineretul, bine intenționat la început, a fost tîrît în primul rînd pe drumul contrarevoluției, punîndu-i-se în mînă steagul „libertății" și „democratizării". Aflîndu-mă la Budapesta în acele zile, un tînăr absolvent al unei facultăți, într-o discuție de o seară întreagă, la 24 octombrie, s-a străduit să mă convingă că pentru maghiari este mai important naționalismul decît lupta de clasă. Pentru toți maghiarii? — l-am întrebat. Absolut pentru toți! — mi-a răspuns. Aceasta ar fi însemnat însă ca orice maghiar muncitor sau țăran, să se simtă mai aproape sufletește de cardinalul Mindszenty și de contele Esterházy, deci implicit de burghezie, de moșierime, de imperialism, decît de propriile lor categorii sociale, muncitorimea și țărănimea. Că tînărul n-a avut dreptate, au dovedit-o evenimentele istorice: țăranii maghiari nu s-au grăbit să reconstituie din pămînturile pe veci ale lor vechile latifundii ale grofilor, nici să desființeze gospodăriile colective, această splendidă cucerire a socialismului în agricultură. Cît despre muncitorime, în ciuda elementelor reacționare strecurate în rîndurile ei, ea n-ar fi admis o dată cu capul să se întoarcă

(Continuare în pag. 2-a)

Inapoierea în țară a tovarășilor Gr. Preoteasa și I. Gh. Maurer

Joi dimineață s-au înapoiat în Capitală, venind de la New York, tovarășii Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, conducătorul delegației țării noastre la lucrările celei de a XI-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și acad. I. Gh. Maurer, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R., membru al delegației.

In continuarea lucrărilor sesiunii, delegația R.P.R. va fi condusă de Atanase Joja, reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U.

(Agerpres)

Pe marginea hotărîrilor adoptate de plenara C. C. al P. M. R.

Îngrășămintele chimice — ajutor prețios pentru dezvoltarea agriculturii

Ing. A. Constantinescu
locțiitor al ministrului Industriei Chimice

Sarcinile celui de-al II-lea Congres, ca și plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 au arătat necesitatea creșterii producției agricole și creșterea producției de îngrășăminte chimice, trasînd sarcini concrete pentru cincinalul al II-lea și în perspectivă.

Trebuie arătat că și industria de îngrășăminte, ca întreaga noastră industrie, a fost lăsată în urmă de regimurile trecute și moștenirea primită în 1944 a fost cu totul neînsemnată din acest punct de vedere.

In 1944 cele trei mici și improvizate instalații existente abia atingeau 1.000 tone anual. După război instalațiile nu mai funcționau. Instalația de la Valea Călugărească, vechile pivnițe cu producție discontinuă abia puteau asigura în 1950, pe lună, producția ce azi se scoate în numai două zile.

După naționalizare partidul și guvernul au sprijinit construirea unor unități industriale de mare capacitate, prevăzute cu utilaje moderne și în care protecția muncii este asigurată.

Producția de îngrășăminte a crescut continuu în anii primului cincinal. Luînd ca bază producția de 7 700 tone realizată în anul 1951, producția de îngrășăminte cu fosfor a ajuns în 1956 la circa 53.800 tone, reprezentînd 700 la sută față de 1951, iar față de 1953, producția de îngrășăminte cu azot a crescut în 1956 cu aproximativ 1290 la sută.

Cercetări...

Pînă în prezent în țară la noi s-a folosit un sortiment relativ redus de îngrășăminte chimice. Acest lucru nu stăvilește însă activitatea institutelor noastre de specialitate, care au datoria să pună la punct fabricația unor sortimente noi.

Dorința de a veni cu noi sortimente care din punct de vedere economic sînt mai rentabile, ne-a făcut să dezvoltăm în institutele noastre sectoare de cercetări și de proiectări pentru îngrășăminte.

Procesele tehnologice întocmite în laboratorul de cercetări sînt transpuse în pilot productiv, iar produsele obținute sînt verificate în stațiunile experimentale agronomice.

Primele sortimente studiate au fost îngrășămintele fosfatice ce se pot fabrica fără utilizarea acidului sulfuric. S-au studiat termofosfații alcalini, iar termofosfații defluorurați topiți se vor obține în cursul anului 1957. Tot în 1957 se va obține îngrășămîntul numit precipitat, care poate fi folosit și ca îngrășămînt pentru animale, se va produce superfosfat cu microelemente (mangan, fier, cupru), se vor experimenta unele zguri și deșeuri din industrie, care conțin microelemente utile solului.

In același timp cu dezvoltarea cercetărilor pentru îngrășămintele fosfatice s-a lucrat intens și la îngrășămintele cu azot.

In cursul anului 1957 va începe producerea unui îngrășămînt cu azot și fosfor, denumit „nitrofos". Avantajele acestui îngrășămînt constau în reducerea prețului de cost pe tona de îngrășămînt cu circa 25 la sută; eliminarea deșeurilor de fabricație; folosirea acidului azotic diluat. Eficacitatea acestui îngrășămînt este mai mare cu circa 30 la sută. De asemenea este în construcție o instalație pentru producerea de „amfos", îngrășămînt complex cu fosfor și azot.

In primăvara anului 1956, Ministerul Industriei Chimice, a înființat primele stațiuni experimentale agrochimice. In aceste stațiuni experimentale se fac primele verificări asupra eficacității produselor chimice destinate sectorului agricol

...și perspective

Pentru realizarea sarcinilor trasate de partid și guvern, Ministerul Industriei Chimice va dezvolta puternic producerea îngrășămintelor chimice. In vederea dezvoltării producției de superfosfat s-a prevăzut construirea de noi unități producătoare de acid sulfuric, iar pentru a economisi acidul sulfuric, se vor construi fabrici de termofosfați. In anul 1960 producția de îngrășăminte cu fosfor va ajunge la 250.000 tone pe an, adică va fi de 5,6 ori mai mare decît cea din 1955; în anul 1965 producția acestora va crește la 500.000 tone pe an, adică se va mări de 11,2 ori față de anul 1955; în 1970 va ajunge la 1.000.000 tone, adică de 22,4 ori mai mult decît în 1955.

Industria îngrășămintelor cu azot se va dezvolta cu sprijinul Uniunii Sovietice, prin terminarea uzinei de îngrășăminte al cărei șantier a fost deschis în 1956 și prin realizarea unei noi mari unități a cărei capacitate finală va fi, în amoniac, de 200.000 tone pe an. Se va construi o nouă unitate de amoniac și de îngrășă-

(Continuare în pag. 3-a)

Sesiunea generală a Academiei R. P. R.

Joi dimineața a avut loc ședința de deschidere a celei de a 11-a sesiuni generale a Academiei R.P.R.

In prezidiul ședinței au luat loc academicienii prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., S. Stoilov, I. S. Gheorghiu, Gh. Ionescu-Sisești, St. S. Nicolau, Ștefan Milcu, Vasile Malinschi, Gh. Macovei, Barbu Lăzăreanu și Iorgu Iordan, membri ai Prezidiului Academiei R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Traian Săvulescu care a subliniat importanța actualei sesiuni. Vorbitorul a arătat că poporul muncitor din țara noastră înregistrează noi succese în dezvoltarea cuceririlor sale revoluționare, în opera de construire a socialismului.

In continuarea ședinței, acad. Ștefan Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., a prezentat raportul de activitate al Academiei R.P.R. pe anul 1956, după care acad. Vasile Malinschi, secretar prim adjunct al Academiei R.P.R., a prezentat raportul privind planul de cercetări științifice pe anul 1957.

In ședința de după amiază au avut loc dezbateri pe marginea rapoartelor prezentate

Din specia celor „informați"

Desen de EUGEN TARU

IN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ IN CERCURILE POLITICE ALE U.T.M.

Să ne cunoaștem PATRIA

OLTENIA

Despre fîșia de pămînt cuprinsă între apele repezi ale Oltului, între munții cu crestele în nori și lunca largă a Dunării s-au scris și s-au spus multe. Monumentele istorice care se înșiruie ca o ghirlandă de la Tismana pînă la Cozia — străvechi mărturii ale viețuirii îndepărtate a poporului pe aceste meleaguri — au fost obiect de pelerinaj pentru popor și de cercetări pentru omul de știință. In culori pitorești, geografii i-au descris munții înveșmîntați în blana pădurilor, dealurile acoperite de livezi, depresiunea subcarpatică olteană și podișul arid al Mehedinților, dunele sterpe și cîmpia fertilă, luncile și ostroavele bogate în pește. Scriitorii au conturat în imagini chipul viu al oamenilor cu sufletul larg și mintea ageră.

Și totuși, perimetrul acesta aproape triunghiular — devenit, regiunea Craiova — cu baza pe rîul care i-a hărăzit numele și vîrful acolo unde munții își pleacă piscurile semețe, pentru a face loc de trecere Dunării, a scăpat, în trecut, privirii cercetătorului tocmai în ceea ce el are mai original, mai valoros.

De la pășunile alpine, asemenea unor enorme trepte de scară și pînă în cîmpia care se-ntinde, lățindu-se mereu, ca un uriaș covor verde cu poala în apele domoale ale Dunării, se întîlnesc, ca într-un mozaic reliefat, dealuri înalte și văi adînci, depresiuni netede și podișuri colțuroase. Invers, din cîmpie și pînă în crestele Parîngului, tot ca într-un uriaș mozaic, solurile se orînduiesc, uneori amestecîndu-se între ele, de la cernoziomul negru care a dus părților de sud ale Olteniei faima de grînar al țării, pînă la podzolurile sărace în care abia își înfig rădăcinile ienuperii și merișorii de munte ai înălțimilor alpine. Dar clima! Fiecare colțișor, fiecare porțiune geografică, un microclimat. In covata care se așterne la poalele munților, între Jiu și Bistrița vîlceană, cresc castanul comestibil, vița de vie, liliacul sălbatic — rod al influenței climatului mediteranean. Rodesc în cîmpie, ca-n veșnic însorita lor patrie de origine, bumbacul și orezul. Sînt îmbrăcate în mantaua groasă a livezilor de pruni și meri, a podgoriilor — dealurile umede. Iar munții, ca niște uriași berbeci cu lîna netunsă, își dezgolesc doar frunțile semețe.

File de istorie

Istoricii, etnografii, lingviștii caută să închege din rămășițele culturilor materiale suprapuse de-a lungul veacurilor, imaginea vieții poporului nostru într-o epocă neatestată de documente scrise și deci nebuloasă. Unele vechi teorii cu privire la originea limbii romîne și a poporului care o vorbește n-au rezistat criticilor fundamentate pe documentele de curînd dezgropate, altora li s-au adus corectări. Un fapt, se pare, rămîne însă necontestat: neîntrerupta viețuire a poporului romîn pe meleagurile de dincolo de Olt (și nu numai pe cele de dincolo de Olt). Primele cnezate s-au plămădit pe Jiu și în dreapta Oltului. Apoi, istoria poporului romîn nu începe de la Litovoi și nici de la Seneslau.

Mărturii ale trecutului îndepărtat au fost scoase la iveală prin truda arheologilor, în numeroase puncte ale Olteniei: Balta Verde, Romula, Gogoșul etc. Pe Jiu și Olt, Dacii au durat cetăți — Pelendava, Sucidava, Rusidava — a căror viață a dăinuit secole de-a rîndul. Dacă n-au cunoscut măreția Sarmisegetuzei și a celorlalte așezări din munții Orăștiei, ele au constituit totuși puternice puncte de sprijin în viața economică și militară a statului lui Burebista și Decebal. Luptele pentru cotropirea Daciei s-au dat la porțile Banatului de azi și în inima Transilvaniei. Oltenia a constituit însă, pentru romani, un important cap de pod, dacă nu chiar principalul, în cucerirea și apoi în supunerea regatului care se încumetase a înfrunta puterea Romei. Podul peste Dunăre, capodoperă a geniului constructorilor antici, cetatea Drobeta care-l străjuia pe malul stîng al fluviului, drumul săpat în defileul săl-

N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI

(Continuare în pag. 2-a)

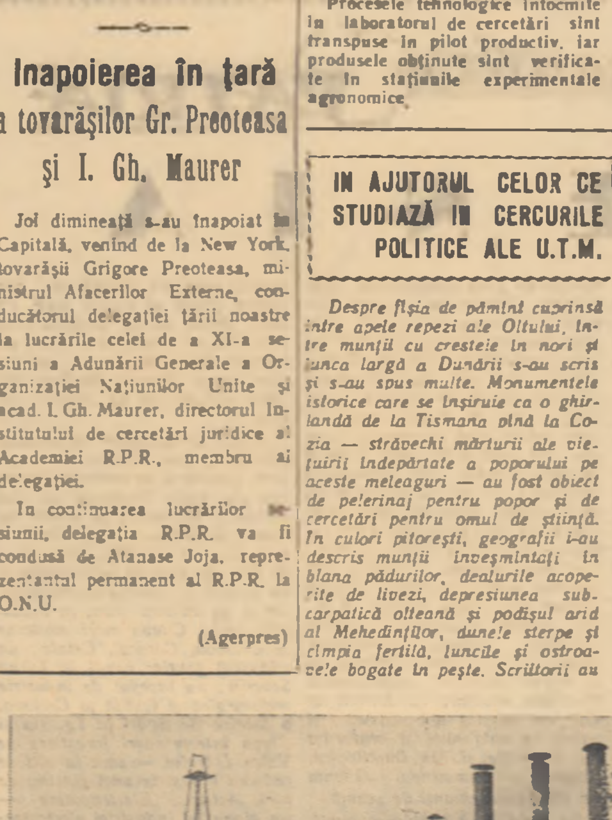

In regiunea petroliferă din Oltenia

Cu tineretul spre viitor

(Urmare din pag. 1-a)

patronii la fabrici și uzine. Dar pe nefericitul tînăr, care de altfel a scăpat cu viața, reușit-au agenții lui Eszterházy și slujitorii tenebroși ai lui Mindszenty să-l schilodească sufletește? Au reușit. Noroc că este tînăr și are timp să se însănătoșească, dacă, bineînțeles va trage învățămintele cuvenite din tragicele evenimente petrecute în patria sa, dacă va înțelege cine îi este prieten și cine dușman, dacă, pricepînd toate acestea, va lucra cinstit, cot la cot cu muncitorii și țăranii, pentru victoria socialismului în Ungaria.

Un tînăr de la noi, nu mult după evenimentele din Ungaria, pe care nu știa cum să le aprecieze în primele zile, a spus că el s-a trezit numai cînd a auzit despre discursul lui Mindszenty la radio. Atunci a zis: „Acum și eu aș pune mîna pe pușcă și aș trage în contrarevoluționari!" Autodemascarea dușmanilor, care n-a întîrziat să se producă, i-a dezmeticit pe mulți dintre cei care n-au văzut limpede la început.

Există într-adevăr această primejdie ca unii tineri să se dezmeticească mai greu în fața uneltirilor dușmanului. Mai ales că lor, tinerilor, încearcă burghezia în primul rînd să le adoarmă vigilența cu stupefiantele ei ideologice: „Uite, nu aveți libertate! Uite, salariul nu-ți permite să te îmbraci după ultima modă de la Paris! Uite, nu puteți găsi toate cărțile care apar în Apus, nu puteți vedea toate filmele de acolo!" Așa-i șoptește la ureche tineretului dușmanul, și ca să fie mai convingător îi mai strecoară și cîteva zvonuri auzite la radio Londra, Paris, Roma, München, la Vocea Americii, pînă ce tînărul — dacă-i mai slab, mai influențabil — începe să clatine din cap, să-i moțăie conștiința de clasă și se trezește a doua zi cu „idei" noi în cap. Iar în locul aceluia care i-a vorbit pe șoptite începe el să vorbească, mîrîind nemulțumit. El nici n-a băgat de seamă că cel ce i-a vorbit pe șoptite, nu i-a amintit nici cu un cuvînt că în Romînia, bunăoară, nu mai există analfabetism, că la școlile înalte merg cu precădere copiii de muncitori și de țărani și că numărul celor care învață e de vreo patru ori mai mare ca înainte; că petrol extragem mai mult decît sub capitalism și, datorită ajutorului primit de la poporul sovietic, cu mijloace, cu utilaj propriu fabricat chiar de noi; că șomaj nu mai există; că numărul gospodăriilor colective sporește mereu și că țărănimea nici nu-și mai închipuie că ar fi cu putință, nici în vis, să se mai întoarcă roata și să le vină boieri de undeva, ducă-se pe pustii! El nici n-a mai băgat de seamă că cel care-i strecoară venin în suflet sînt emisarii unei lumi în care tineretul e liber doar să îngroașe rîndurile șomerilor, să piară în război pentru interese străine, în care cultura e privilegiul claselor avute.

Faptele arată însă, și aceasta-i pentru noi prilej de neasemuită bucurie, că cea mai mare parte a tineretului nostru este ea însăși gata să strivească oricînd pe oricine ar încerca să se ridice împotriva regimului nostru democrat, împotriva socialismului.

Dar nu-i vorba numai de aceasta, adică de atașamentul tot mai dovedit al tineretului față de regimul nostru sau de combaterea acelora care seamănă neghină în holdele vieții noastre tinere. Este vorba de faptul că tinerii dau tot mai mult dovadă că prețuiesc la justa valoare și ceea ce se face pentru ei și ceea ce pot face ei. Oricare om are dreptul la viață, dar acest drept se cîștigă pe măsură ce omul însuși dă ceva vieții, colectivului din care face parte, semenilor săi. Acest lucru trebuie să-l înțeleagă tineretul și, înțelegîndu-l, să prețuiască așa cum trebuie creditul pe care i-l face clasa muncitoare, partidul, dîndu-i avansuri morale și materiale pentru realizări ce în multe cazuri abia urmează să fie trecute din intenții și promisiuni, în fapte. Dovada că prețuiește posibilitățile ce i-au fost create, tineretul o dă învățînd, muncind cu dîrzenie, punînd umărul cu vigoare la înfăptuirea sarcinilor ce revin oamenilor muncii în toate domeniile vieții.

Am auzit nu de mult un tînăr, președinte de sfat raional, povestind ceea ce s-a realizat în raionul său prin munca voluntară a țăranilor. „Am cerut — spunea el — să vină un tovarăș de la regiune, că vrem să facem un canal, ca să nu ne mai inunde apele care vin de pe dealuri. A venit și ne-a spus că nu-i de nasul nostru să facem așa canal și că regiunea nu ne poate da nici un ajutor. De altfel canalul pe care am vrea noi să-l facem e prevăzut în planul cincinal și să așteptăm să se rezolve problema pe plan republican. Noi așteptăm — i-am spus — dar apele nu așteaptă și ne distrug recoltele. N-am ce vă face — a zis — în orice caz voi singuri să nu vă apucați de canal, că nu vă pricepeți. Dar noi ne-am apucat și cu tehnicieni locali, cu muncă voluntară, cu banii ce i-am avut și fără ajutor regional sau republican am săpat un canal de 16 km. lungime și 2 pînă la 3 m. adîncime, tocmai bun să care toate apele care ne inundau pămînturile".

Cuvintele lui au fost simple și spuse fără lăudăroșenie. Cuvintele lui erau propriu-zis fapte, fapte îndeplinite de țărani în chip voluntar, însuflețiți de sufletul lui de tînăr președinte al sfatului, crescut de partid și de U.T.M. El i-a făcut pe oameni să-și descătușeze forțele, care altfel ar fi putut să zacă adormite în brațele lor, în mintea lor, în inimile lor. Iată ce-i în stare să facă un om tînăr care înțelege chemarea vremii și a poporului său.

Și astfel de tineri apar la noi la tot pasul, în fabrici și uzine, pe marile șantiere hidroelectrice sau termoelectrice, în minele de cărbuni, pe cîmpurile petrolifere, pe întinsele ogoare ale țării, în laboratoarele științifice și tehnice, pe scenele teatrelor, în artă, în literatură, în presa noastră liberă pentru cei ce muncesc și proslăvesc munca. Brigăzi de tineret, brigăzi utemiste, tineri fruntași în producție, inovatori, raționalizatori, fruntași ai recoltelor bogate, pun umărul la rezolvarea marilor noastre sarcini, la propășirea Patriei noastre. Muncind cu abnegație, învățînd cu modestie din experiența altora, îmbogățind această experiență cu puterea lor creatoare, ei sînt factori de nădejde ai vieții noastre noi, participanți activi la lupta pentru socialism.

Dar cîți tineri în trecut n-au trebuit să mohorască pămîntul cu sîngele lor, în războaie, în Marea Revoluție din Octombrie, în lupta pe viață și moarte a partidelor muncitorești și să putrezească în temnițele burgheziei, pentru ca astăzi în țara noastră și în celelalte țări socialiste să poată crește un tineret nou, strălucit, capabil, conștient și harnic în ducerea la îndeplinire a sarcinilor socialismului, alături de oameni maturi ai muncii, sub îndrumarea comuniștilor.

Votul pe care tineretul și-l va da în alegerile din 3 februarie al acestui an pentru trimiterea noilor reprezentanți ai poporului în Marea Adunare Națională, va fi tocmai expresia spiritului nou și constructiv al unui tineret integru și conștient de rolul pe care-l joacă și în clădirea orînduirii socialiste la noi în țară, și a păcii în lume. Acest vot se fi dat în același an în care se împlinește o jumătate de veac de cînd în 1907 au căzut 11.000 de țărani uciși de burghezie pentru că îndrăzniseră să ceară pămînt, să ceară pămîntul pe care-l lucrau ei, țăranii, de veacuri, de milenii. În anul acesta se mai împlinesc însă și patru decenii de cînd în Rusia, Lenin, în fruntea clasei muncitoare, a înfipt definitiv pe citadela viitorului omenirii steagul victorios al proletariatului revoluționar și, înființînd Uniunea Sovietică, a deschis în istorie drumul către comunism.

Fie ca pomenirea greilor încercări din trecut ale poporului nostru și măreața sărbătorire a celui mai memorabil act din istoria omenirii umplîndu-ne de mîndrie, să unească tinerilor alegători în acest îndemn ca pe care prezent.........., să ne pot să ne te dăm cu trup și suflet, cu toată viața, cauzei socialismului, a democrației și a păcii.

Să nu uităm însă nici că aceste alegeri din februarie înseamnă a da votul pentru îndeplinirea hotărîrii luate de Comitetul Central al P.M.R. în plenara sa din decembrie 1956. Partidul ne-a dat în mînă cheia bunăstării, urmează ca noi, tineri și bătrîni, prin munca noastră rodnică și cinstită să deschidem cu această cheie porțile unui viitor fericit.

La „Casa pionierilor" din Bistrița sînt înscriși peste 700 pionieri romîni, germani și maghiari. Activitatea lor este organizată în 19 cercuri și, zilnic, în fiecare din aceste cercuri zeci și zeci de pionieri își petrec cu folos, în mod plăcut și interesant, timpul lor liber. Virgil Ghiba, Johann Borth, Rozina Teisler, Vochița Petri, Güntner Hadbawnik și alții se dovedesc a fi cei mai harnici „lucrători" de la „Casa pionierilor".

În fotografie: În sala de lucru manual, sub supravegherea profesoarei Rafila Varó, un grup de pioniere execută diferite lucruri de mînă.

Fototext: IOAN MICLEA-Cluj

Au terminat reparațiile

Dornici de a răspunde prin fapte hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. și de a întîmpina alegerile de la 3 februarie cu realizări deosebite în muncă, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Agnita, regiunea Stalin, au terminat în întregime în ziua de 14 ianuarie reparațiile utilajului agricol și al mașinilor și tractoarelor necesare campaniei agricole de primăvară.

Cele 38 tractoare, 41 pluguri, 20 grape cu colți, 15 semănători, 12 polidiscuri și 11 cisterne mobile au fost reparate cu 17 zile înainte de termenul planificat și cu 7 zile înainte de angajamentul luat de ei la începerea reparațiilor.

La reparații s-a lucrat după o metodă combinată, Bugacev și a brigăzilor universale, sugerată de ing. Florescu, șeful mecanic al stațiunii. În munca de reparații s-au evidențiat tovarășii Wolf Mihail, Benko Ladovic, Filip Mihail, Rusu Ioan, mecanici, și echipa de montori condusă de Roman Gavrilă.

Corespondent
IULIU ZELLER

ÎNTRECERI

ÎNTRE ECHIPELE ARTISTICE ALE MUNCITORILOR AGRICOLI

La 20 ianuarie va începe în întreaga țară prima întrecere între echipele artiștilor de amatori ale Sindicatului muncitorilor agricoli. La această întrecere participă cercuri de teatru, brigăzi artistice de agitație, echipe de dansatori, coruri mixte, soliști de dansuri populare, orchestre de muzică populară, tarafuri, orchestre de mandoline, soliști, echipe de fluierași etc. din gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, centrele mecanice și alte unități agricole de stat.

Întrecerea se va desfășura în trei etape: prima etapă de la 20 ianuarie la 1 mai 1957, etapa a doua de la 1 mai la 1 decembrie 1957, iar etapa a treia, finala, de la 1 decembrie 1957 la 15 februarie 1958.

FILOZOFIA marxistă – materialismul dialectic și istoric *)

NOTE BIBLIOGRAFICE

Lucrarea „Filozofia marxistă — materialismul dialectic și istoric" de Mihail Cernea, apărută în colecția „Problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste" a Editurii de Stat pentru literatură politică — răspunde unei cerințe tot mai sporite a celor care studiază concepția despre lume a partidului proletariatului — materialismul dialectic și istoric.

Primul capitol al lucrării este intitulat: Ce este filozofia? Autorul arată că de-a lungul timpurilor răspunsurile au fost foarte variate. Numai odată cu apariția materialismului dialectic, creat de către Marx și Engels, filozofia a dobîndit un înțeles nou și riguros științific. Astfel filozofia a devenit, pentru prima oară, știință.

Autorul arată cum, din cele mai vechi timpuri, și-au pus oamenii întrebări în legătură cu originea și existența lumii înconjurătoare. În ultimă instanță toate întrebările se reduceau la problema raportului dintre materie și spirit.

Încă din antichitate și pînă în zilele noastre, toți filozofii au răspuns într-un fel sau altul la această problemă. După modul cum au răspuns la problema fundamentală a filozofiei, filozofii s-au împărțit în două tabere opuse: tabăra materialistă și cea idealistă, iar dezvoltarea filozofiei a avut loc în procesul luptei dintre cele două concepții: materialistă și idealistă.

În continuare sînt definite cele două concepții fundamentale. Materialismul este concepția filozofică care consideră că lumea este alcătuită din materie, că materia este factorul prim, determinant, iar spiritul, gîndirea, ideile, sînt factorul secund, în timp ce idealismul consideră, dimpotrivă, în mod greșit, că spiritul, gîndirea, ideile sînt factorul prim, care determină realitatea.

Astfel idealismul prin răspunsul pe care-l dă la această problemă, răstoarnă, inversează raporturile lumii reale și de aceea este fals și neștiințific, în vreme ce materialismul ia în considerare lumea așa cum este ea.

După ce urmărește, în mod succint în istoria filozofiei din antichitate și pînă în prezent, lupta dintre materialism și idealism pe de o parte și dintre dialectică și metafizică pe de altă parte, autorul arată revoluția pe care au săvîrșit-o Marx și Engels în filozofie. Clasicii marxismului au unit în chip conștient dialectica cu materialismul și au transformat filozofia într-o armă de transformare revoluționară a lumii. Prin crearea materialismului dialectic și istoric Marx și Engels au înarmat proletariatul, cea mai înaintată clasă socială, cu această armă care-i dă posibilitatea să înțeleagă sensul dezvoltării societății, pentru ca apoi s-o poată transforma. În lucrare este definită apoi, în opoziție cu metafizica, dialectica materialistă și principalele legi ale acesteia. Răspunsul la întrebarea dacă lumea poate fi cunoscută a fost dat în chip științific de către materialismul dialectic. Autorul arată superioritatea teoriei marxist-leniniste a cunoașterii.

În ceea ce privește înțelegerea dezvoltării societății, pînă la apariția marxismului, nu putea fi vorba de o concepție științifică, chiar dacă unii gînditori aveau unele idei și observații juste în această privință. Prin extinderea tezelor materialismului dialectic la cunoașterea societății, a istoriei societății, a fost creată o concepție integral științifică și materialistă asupra istoriei — materialismul istoric. Astfel, pentru prima oară, concepția materialistă a istoriei a transformat istoria într-o adevărată știință.

Lucrarea de față lămurește noțiunile de bază ale filozofiei marxiste și permite păturilor largi de oameni ai muncii și în special tinerilor noștri să pornească pe drumul studierii operelor filozofice ale lui Marx, Engels și Lenin.

I. B. STROIE

* Mihail Cernea, „Filozofia marxistă—materialismul dialectic și istoric" — Editura de Stat pentru literatură politică.

Cum? Cînd?

Insigna celor 5 CERCURI

Propunerile colectivului „Tînărul dinamovist" de a se organiza competiția sportivă „INSIGNA CELOR 5 CERCURI" (propuneri publicate în „Scînteia tineretului" nr. 2307 din 4 octombrie 1956) au devenit subiectul multor discuții.

Numeroși tineri, colective sportive, chiar asociații sportive, discută, întreabă, caută soluții. Cum ar trebui să fie o asemenea competiție în cazul cînd Comitetul Olimpic Romîn se va declara de acord să participe la organizarea unei asemenea competiții de normă? (Profităm de acest prilej pentru a cere din nou un răspuns din partea Comitetului Olimpic Romîn).

În funcție de importantul obiectiv, stimularea activității tineretului pentru realizarea de performanțe cît mai valoroase și atragerea pe terenurile de sport a sute de mii de tineri pentru cucerirea dreptului de participare la cea mai mare competiție sportivă, Jocurile Olimpice, am căutat să conturăm propuneri privind organizarea concursurilor în decursul anilor, baremurile de trecut pentru obținerea insignelor cu cercuri, mărite în fiecare an, activitatea de susținere a acestei acțiuni și multe alte probleme. Pentru aceasta, ne-am adresat chiar colectivului „Tînărul dinamovist". Publicăm răspunsurile primite:

„Considerăm că acțiunea ar trebui începută în primele luni ale anului 1957. Anul 1957 să fie anul de depistare și începerea instruirii elementelor de perspectivă ce obțin insigna cu un cerc. Anii următori să fie de perfecționarea pregătirii sportivilor ce îndeplinesc baremurile preolimpice ale insignei cu 2-3-4 cercuri.

Baremurile să se fixeze de la an la an pentru fiecare insignă în funcție de creșterea performanțelor mondiale. Aceasta înseamnă că pentru început să se cunoască baremurile de plecare pentru insigna cu un cerc. Restul fixîndu-se de la an la an, însă să fie aduse la cunoștința masei de sportivi, încă din anul precedent, pentru ca sportivii să știe din timp ce trebuie să realizeze în anul viitor.

La început, pentru insigna cu un cerc, la sporturile individuale baremurile se pot preciza concret în cadrul ramurilor de sport, pe categorii de vîrstă. Totul ce se stabilește ar pleca de acolo ca în 1960 sportivii juniori de acum să fie la vîrsta cînd pot da performanțe maxime și aceasta poate diferi de la un sport la altul.

Atît la jocuri colective cît și la individuale, inspecțiile de specialitate din C.C.F.S. prin colegiile de antrenori ar trebui să contureze baremurile pentru insigna de un cerc, ca în ianuarie și februarie să fie cunoscute de masele de tineri, care deja să pornească spre scopuri precise în pregătirea lor sportivă.

Primele concursuri de trecere a baremurilor să fie cele din cadrul Spartachiadei tineretului și a noului complex sportiv F.G.M.A și G.M.A.

O studiere mai profundă a acestei probleme ar influența și orientarea în stabilirea datelor de organizare a unor competiții calendaristice. Astfel în lunile de primăvară și vară să se organizeze Spartachiada de vară a tineretului la toate disciplinele olimpice. Participarea în prima etapă se va deschide întregului tineret de la orașe și sate. În a doua parte a anului să aibă loc disputarea campionatelor republicane. Ar fi astfel două competiții mari cu faze premergătoare ce ar asigura celor mai bune elemente posibilitatea unei instruiri și verificări permanente.

Pentru stimularea cadrelor tehnice la sprijinirea acestei acțiuni, un mare efect l-ar avea **inițierea unei întreceri între antrenori.** Aceasta, menținută public, cu regularitate, pe ramuri de sport și pe țară. **Obiectivul: cine depistează și pregătește mai mulți „olimpici".** Aceasta ar putea duce și la stabilirea unor criterii mai reale de fixare a antrenorilor loturilor republicane și ale unor tabere. Cooptarea făcîndu-se **după numărul sportivilor selecționați** ar putea duce la asigurarea continuității în pregătire și ar constitui un criteriu obiectiv de stimulare și apreciere a muncii celor mai buni antrenori. Nu s-ar mai ajunge la situația din prezent ca unii antrenori de loturi să nu aibă nici măcar un singur sportiv de la colectivul unde lucrează.

Ar fi bine să se inițieze un concurs pentru stabilirea proiectului de insignă și afiș.

Mai pot fi făcute și multe alte propuneri pentru a realiza o acțiune sportivă de masă, al cărei scop este participarea celor mai talentați sportivi din R.P.R. la cea mai mare competiție sportivă — Jocurile Olimpice".

Considerăm că sînt bine venite la redacție, orice propuneri și sugestii, referitor la organizarea Concursului popular sportiv „INSIGNA CELOR 5 CERCURI".

(Urmare din pag. 1-a)

ÎN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ ÎN CERCURILE POLITICE ALE U. T. M.

Să ne cunoaștem PATRIA

OLTENIA

batic al Oltului, ghirlanda de întărituri și fortificații — cele două Limes Alutanus — ce-i însoțeau de-o parte și de alta a apei, sînt tot atîtea mărturii care vorbesc despre viața intensă ce a clocotit în acest perimetru triunghiular. Oare nu brațele poporului au săpat imensul șanț-enigmă pînă în zilele noastre — care despică în curmeziș Oltenia, prelungindu-se pînă dincolo de Olt în cîmpia Argeșului? Nu avem pe pămîntul țării nici colisee și nici piramide keopsiene. Ruinele Sarmisegetuzei, Grădiștei, Muncelului, Pietrei Roșii, Histriei atestă o civilizație străveche, de proporții apropiate celei grecești. „Brazda lui Novac" însă, acest imens șanț ce de aproape două milenii înfruntă mistria necruțătorului meșter — vremea — se poate încadra, prin cutezanță și proporțiile eforturilor, în rîndul marilor îndrăzneli ale omului. Operă — indiferent din ce îndemnuri pornită — făurită de brațele aceluiași popor.

O teorie sociologică infirmată de realitate, cerca să acrediteze ideea că specific romînului îi este resemnarea. Se vorbea de un „specific" și un „spațiu mioritic" care nu excludea nici porțiunea din dreapta Oltului. Este îndoielnic că teoria putea fi confirmată în vreun colț de țară locuit de romîni. Oltenii, luptînd cu turcii, au făcut zid în jurul lui Mircea, s-au înrolat în oștile lui Ioan Corvin de Hunedoara. Pentru libertate au trecut Dunărea și munții sub conducerea fraților Buzești, căpitani în oastea lui Mihai Viteazu. Poartă oare amprenta resemnării acei oameni care, în 1821, i-au urmat pe răzvrătitul Tudor și care au înălțat la Islaz în 1848, steagul revoluției condușe de Bălcescu? La 1888 și, mai crunt, în 1907, țăranii de pe Olt și Jiu s-au răzbit cu boierii. După secole și milenii, oamenii au ajuns astăzi să fină pe frunte. Stăpîn pe sine este însuși omul ca individ și ca colectivitate.

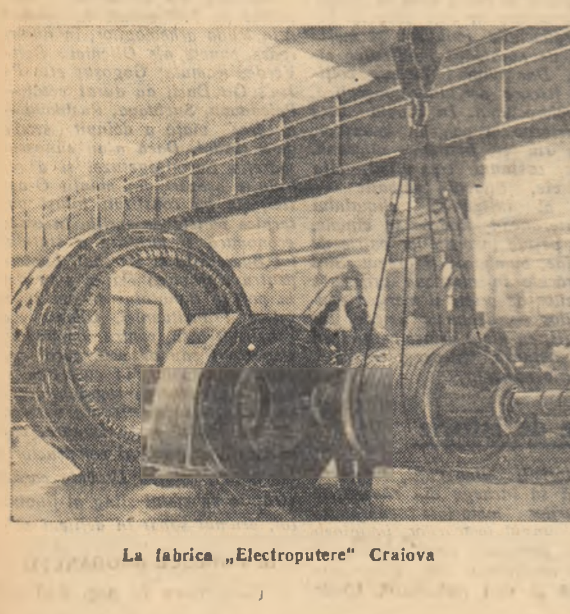

La fabrica „Electroputere" Craiova

De la „Doina Oltului"...

Cunoscuți în București prin cobiliță și perfectul simplu, ceea ce relevă deopotrivă spirit întreprid și agerimea vorbirii, locuitorii de dincolo de Olt, aproape două milioane la număr, sînt, în egală măsură, iubitori și făuritori de cultură. „Miorița" n-a apărut nici în munții Lotrului, nici pe plaiurile gorjene. Cu atît mai puțin în șesurile de către Dunăre ale Olteniei. Ea este creația oierilor de dincolo și de dincoace de Carpații răsăriteni. Nici balada despre Toma Alimoș nu s-a născut acolo. Plămădirea culturii străvechi a poporului este însă un fenomen fecund în totalitatea lui. Ca și în alte colțuri de țară, peste Olt, poporul și-a cîntat bucuriile, și-a plîns obida, și-a îmbrăcat în aureolă de basm eroii vii ori visați, în versuri de rară frumusețe, în melodii care înfruntă îndărătnicia veacurilor. Doina Oltului, baladele despre Iancu Jianu și Gruia lui Novac, cîntecele lui Tudor, pe care și azi le cîntă și le spun nepoților bunicii, sînt ale Olteniei, după cum tot ale Olteniei sînt brîul și rustemul, alunelul și sîrba, minunatele covoare oltenești și ceramica Horezului.

O incursiune în istoria modernă a culturii romînești nu va fi mai puțin edificatoare. E drept, Oltenia nu a dat pleiada de scriitori și oameni de cultură cu care se pot mîndri alte regiuni istorice, de pildă, Moldova sau Transilvania. Strîns legată istoricește de Țara Romînească, contribuția Olteniei la făurirea culturii moderne a poporului este pînă într-atît interferată încît cu greu poate fi separată de contribuția surorii mai mari. Elemente care să-i confirme valorile specifice, și încă din timpuri îndepărtate, există însă numeroase. Una din cele mai vechi cărți tipărite în țara noastră este evanghelia slavonă a călugărului Nicodim de la Tismana. Unul din cele dintîi tipare ale Țării Romînești a fost lucrat la mînăstirea Govora. În timpuri mai apropiate, Oltenia a dat valoroși poeți și scriitori (Traian Demetrescu, Elena Farago și alții), pictori și sculptori vestiți (Theodor Aman, Constantin Brîncuși), un Teatru Național cu o bogată tradiție actoricească. Melodiile populare de dincolo de Olt au căpătat noi sensuri și valori în simfoniile și oratoriile lui Gheorghe și Ion Dumitrescu. Științei, de asemenea, Oltenia i-a dat reprezentanți de seamă.

Pe acest fond fertil s-a amplificat, luînd proporțiile de astăzi, cultura Olteniei. A reînviat străvechiul Teatru Național craiovean, alături de care ființează o filarmonică de stat, filiale ale uniunilor și asociațiilor de scriitori, artiști plastici, ingineri și tehnicieni. Un institut pedagogic superior, un institut agronomic și un altul de mașini și aparate electrice, toate creație a anilor din urmă, întregesc imaginea culturală a orașului — reședință și a regiunii.

Metamorfism

Se părea că, dintre toate celelalte regiuni ale țării, Oltenia este condamnată stagnării definitive. Bogată și totuși săracă. Subsolul său ascundea cărbune și petrol, sare din belșug și gaz metan, grafit și metale rare. Pe cerul oltean nu se profilau însă nici turle de sonde, nici coșuri de fabrică. Din adîncuri se scotea doar sarea Ocnelor Mari și puținul antracit de la Schela. Astăzi...

Astăzi se vorbește de schelele petrolifere ale Olteniei tot așa cum, bunăoară, se vorbește despre cele din Valea Prahovei sau din Moldova. Cărbunele se scoate nu numai la Schela ci și la Rovinari și la Cucești. Grafitul de la Baia de Fier își găsește întrebuințarea nu numai în fabricarea creioanelor ci și, tot mai mult, în industrie. Ieri... Cîteva mori moderne la Craiova, Caracal, Cetate; un minuscul șantier naval la Turnu Severin; un început de industrie metalurgică și textilă la Craiova, o fabrică de țigări la Tg. Jiu și cîteva întreprinderi forestiere pe Valea Lotrului — cam la atît se reducea industria unei cincimi de țară. Astăzi... „Electroputere" — un gigant al industriei electrotehnice, la Craiova. Tot la Craiova, o puternică uzină constructoare de mașini agricole. Pe malul Oltului, la Govora se naște, prin munca însuflețită a tineretului, un uriaș combinat chimic care din sarea Ocnelor Mari și calcarul Arnotei va da anual sute de mii de tone de produse sodice. La Livezi, pe Jiu, cea mai mare fabrică de zahăr a țării a dat de curînd prima șarjă de probă.

Atlasul geografic al Olteniei viitorului este însă infinit mai complex. Prin puterea omului, înarmat cu cuceririle științei, se transformă agricultura. După felurimea solurilor și a climei vor rodi aici cele mai felurite plante, multe din ele venite de la depărtări de mii de kilometri. Vor rodi pînă și nisipurile. Există în Oltenia aproape 200.000 hectare de teren nisipos neproductiv. Nisipuri zburătoare — dunele de la Ciuperceni, loc de întîlnire a vînturilor de către Apus cu cele din Răsărit. Nisipuri semi-zburătoare — o fîșie de-a lungul Jiului. Nisipuri stabile — în nordul Craiovei, în zona Mîrșani-Tîmburești. 200.000 hectare! Prin truda oamenilor de știință de la Institutul agronomic din Craiova — în anii regimului democrat-popular, reședința Băniei Oltene, de altădată, a devenit cel de al cincilea centru universitar al țării — ele vor deveni fertile pentru plantele bostănoase, pentru cele legumicole, pentru plantele cerealiere, pentru pomii fructiferi — caiși, migdali, smochini. Redate culturii, aceste pămînturi vor aduce prinosul lor de belșug la crearea bunăstării poporului muncitor. Iar gospodăriile colective și întovărășirile au trecut de mult pragul lui o mie și cu fiecare toamnă ori primăvară, numărul lor sporește mereu.

Pe-aici trece Oltul

Foto: RADU COSTIN

Spre bunăstare și lumină

Lucrată în aqua forte o gravură a lui Theodor Aman înfățișează chipul unui țăran necăjit, ținîndu-și în mînă căciula. După port și înfățișare el reprezintă unul din sutele de mii de obidiți ai Olteniei celui de al XIX-lea secol. Dar, deși datată 1875, gravura nu este numai un document al secolului trecut, ci și al unor vremuri mai apropiate. Țăranul lui Aman, cu părul răvășit și cioarecii rupți în genunchi, cu cojocul ponosit gata parcă să-i lunece de pe umerii gîrboviți de muncă, te-ntoarce cu gîndul la anii nu prea de mult apuși cînd peste ținutul de dincolo de Olt hălăduiau, ca stăpîni, nu mai puțin decît 1000 de familii boierești. Pe umerii acestui om par a fi îngrămădite toate ponoasele cu care putea fi împovărat el și cei deopotrivă cu el.

Sensibil la toate aspectele vieții, ochiul artistului a surprins însă, în înfățișarea acestui om de la țară, nu numai caracterul dezolant al traiului său mizer ci și clocotul mîniei ce sta gata să răbufnească. Din ochii țăranului obidit, care, pentru a se stăpîni, pare că-și frămîntă în mînă căciula, țîșnește o căutătură aspră, prevestitoare de schimbări pe cît de inevitabile, pe atît de profunde. În unul din poemele închinate zbuciumatului an 1907, poetul Arghezi îl îndemna pe țăran: „Ia-l pe ciocoi, ca hreanul, și dă-l pe răzătoare". Dacă autorul gravurii în aqua forte ar trăi în zilele noastre, ar vedea că țăranii au în priviri flacăra dragostei de viață, bucuria izbînzii. Drumul pe care au pornit, mînă-n mînă cu muncitorii, sub conducerea Partidului, de la 23 August încoace, nu este scurt și nici neted; el duce însă la lumină și bunăstare. Ca să-i poată ajunge la capăt, muncitorii fabricilor și ogoarelor de dincolo de Olt, păstrează cu grijă și la adăpost de rugină, răzătoarea.

SE APROPIE

ALEGERILE

* * *

TINERI CANDIDAȚI F.D.P. din regiunea Pitești

Un harnic inginer

O scurtă convorbire telefonică și întîlnirea cu tînărul inginer agronom Ilie Grigoroaia, vicepreședintele Sfatului Popular regional Pitești, a fost hotărîtă pentru dimineața aceleiași zile.

O convorbire fărîmițată printre nenumărate audiențe și apeluri telefonice, mi-a dat putința de a reconstitui din toate însemnările înșirate pe filele blok-notesului o biografie care profilează un caz tipic pentru generația sa.

Copil de țăran sărac din comuna Voicești, raionul Drăgășani, inginerul Grigoroaia a cunoscut de mic toate nevoile și greutățile unei copilării legate de grelele condiții de viață ale țăranilor din trecut.

Cea mai arzătoare dorință a sa — studiile — nu și-a putut-o îndeplini, decît după 23 August, cînd se înscrie la Școala tehnică horticolă din Curtea de Argeș. De acolo, datorită rezultatelor obținute, tînărul absolvent este trimis la studii în Uniunea Sovietică, unde urmează agronomia la Institutul agronomic din Krasnodar. Intors în țară ca inginer, el este numit la punctul agricol Greceni din raionul natal, iar în martie 1956 ales în comitetul executiv al Sfatului Popular regional Pitești, ca vicepreședinte.

Ajuns la acest punct al biografiei sale, tovarășul Grigoroaia se oprește.

— Cam asta e totul. Precum se vede nimic neobișnuit. Asemenea biografii întîlnești la tot pasul, cu miile.

— Dar cel mai recent eveniment?

Grigoroaia zîmbi.

— Păi ce să mai spun de vreme ce se știe? E vorba de propunerea cetățenilor din circumscripția 10-a electorală Drăgășani, care m-au desemnat candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

— Aceasta nu este decît o urmare... — i-am spus eu. Consecința unei activități care a înregistrat nu puține succese. Dacă se poate, ceva concret în privința asta...

De astă dată inginerul Grigoroaia păru înfuriat de-a binelea.

— Ei nu, în privința asta n-am ce să spun...

Informațiile luate dinainte s-au dovedit folositoare. Le formulam ca răspuns la propriile mele întrebări în timp ce interlocutorul meu se agita încercînd să întrerupă avalanșa de precizări.

— ...dar faptul că în toamna care a trecut, tot porumbul a fost recoltat înainte de limitele prevăzute...

— ...și însămînțările de toamnă terminate cu o depășire de aproape 10 la sută față de termene. Asta datorită verificărilor și reparațiilor făcute din timp la toate S.M.T.-urile...

— ...și cele peste 550 de cercuri agrozootehnice care împînzesc toată regiunea.

— Dar bine, ce-ți închipui că eu sînt singurul aici? Tot ceea ce am realizat este rodul muncii noastre colective, a sfatului, a faptului că în general oamenii își privesc cu seriozitate sarcinile. Doar n-o să-ți închipui că le-am făcut eu pe toate.

— Evident! Știu că multe dintre ele nu ți se datorează dumitale în primul rînd. E și logic să fie așa — ca șef al secției agricole răspunzi însă pentru acest sector, îl organizezi. Nu poți deci să-ți negi propriile merite.

Bineînțeles că a negat. Nu face nimic. Eu tot nu l-am crezut. Cum timpul trecea m-am decis să pun tînărului candidat și ultima întrebare:

— Proiecte?

Răspunsul urmă prompt, simplu fără urmă de grandilocvență și evident tot la plural:

— Proiecte? Să facem din regiunea noastră o grădină.

M. LECA

ION DALABAN
maistru sondor secretar al organizației U.T.M. din schelă, candidat F.D.P. în circumscripția electorală Topoloveni

PAVEL ANCA
activist al comitetului regional U.T.M. Pitești, candidat F.D.P. în circumscripția electorală Curtea de Argeș

In Editura de Stat pentru literatură politică au apărut în broșură în limbile română, maghiară, germană și sîrbă.

REZOLUȚIA PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN DIN 27—29 DECEMBRIE 1956

24 pag. 35 bani

DIN NOU DESPRE EXPERIENȚA ISTORICA A DICTATURII PROLETARIATULUI

Articol apărut în ziarul „Jenminjibao".

48 pag. 55 bani

INFORMAȚII

Continuîndu-și vizitele în Capitală, joi dimineața membrii delegației Ministerului Comerțului Interior din U.R.S.S., condusă de V. F. Utkin, locțiitor al ministrului Comerțului Interior al U.R.S.S. care se află în țara noastră pentru un schimb de experiență cu lucrătorii din comerțul socialist, au vizitat Halele Obor, precum și Piața Gh. Coșbuc.

★

Joi dimineața a părăsit Capitala comisia guvernamentală polonă care a luat parte la semnarea planului de măsuri pentru aplicarea convenției de colaborare culturală pe anul 1957 dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Polonă.

★

Joi dimineața, membrii delegației Institutului federal de securitate socială din R.P.F. Iugoslavia, în frunte cu Stjan Dečan, au făcut o vizită la Institutul de expertiză medicală a capacității de muncă și protezare din R.P.R.

UTEMIȘTII — ajutor de nădejde al PARTIDULUI

Muslim Kerim
prim-secretar al Comitetului raional Feteești al P.M.R.

Din experiența Comitetului raional Feteești al P.M.R. privind conducerea concretă a organizațiilor U.T.M.

Organelor și organizațiilor de partid le revine sarcina de mare răspundere de a uni strîns în jurul partidului majoritatea covîrșitoare a tinerei generații, de a se îngriji cu atenție de educarea marxist-leninistă a tineretului, de a mobiliza această minunată forță pe care-o reprezintă tineretul, la luptă activă pentru îndeplinirea sarcinilor construirii socialismului.

Ele își pot îndeplini cu succes această datorie numai îngrijindu-se permanent de conducerea concretă a activității organelor și organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor — vlăstarul viitor al partidului.

Sprijinirea organizațiilor U.T.M. pentru a-și lărgi și înfăptui rîndurile lor, pentru a face să crească influența lor politică în masa tineretului, pentru îmbunătățirea conținutului muncii lor de propagandă, de educație, pentru eficacitatea acțiunilor lor de mobilizare a masei tineretului la înfăptuirea sarcinilor economice, politice, sociale trasate de partid — sînt probleme care stau în centrul atenției comitetului nostru raional de partid.

Noi ajutăm organizațiile U.T.M. ca să găsească și să folosească în activitatea lor metode și forme de muncă adecvate, cît mai atrăgătoare, specifice muncii în rîndurile tineretului, să elimine metodele șablon, tendința de a copia mecanic unele metode de muncă proprii organizațiilor de partid. În acest scop am instruit activiștii comitetului raional de partid, secretarii organizațiilor de bază de partid, arătîndu-le care sînt sarcinile specifice ale organizațiilor U.T.M., formele și metodele de muncă ce trebuie folosite cu tineretul. Aceste probleme le punem în discuție în ședințele cu activiștii noștri în consfătuirile lunare cu secretarii organizațiilor de partid. Astfel de discuții nu se poartă „în general", ci pe marginea unor sarcini foarte concrete și actuale ce revin organizațiilor U.T.M. De pildă, folosindu-ne de ședințele cu activiștii raionului de partid, noi am discutat despre rolul posturilor utemiste de control în întărirea disciplinei în producție, în lupta împotriva risipei, refacerilor, pentru gospodăriri din unele întreprinderi. Am folosit acest exemplu pentru a ilustra cît este de necesar ca activiștii și conducătorii organizațiilor de partid să cunoască îndeaproape munca U.T.M.-ului, pentru ca numai așa vor putea controla și îndruma temeinic organizațiile U.T.M. pe activiști și cadrele utemiste, dezbătînd-u-i pe mulți dintre activiștii utemiști de muncă formală și „generală".

Noi cerem organizațiilor de partid să pună cu regularitate în discuția comuniștilor diferite probleme ale activității organizațiilor U.T.M. Nu de mult, biroul comitetului raional de partid a analizat stilul și metodele de muncă folosite de comitetul raional U.T.M. în îndrumarea și controlul activității organizațiilor de bază U.T.M., munca de educație comunistă a tineretului din raion. În acest trimestru, aproape că nu există în raion organizație de partid care să nu-și fi prevăzut în plan analiza diferitelor laturi ale activității organizațiilor U.T.M.

Pot fi date multe exemple care să ilustreze rezultatul practic al conducerii concrete de către organizațiile de partid, a organizațiilor U.T.M. Să luăm, de pildă, organizația U.T.M. din gospodăria agricolă de Stat Jegălia. Aici, o mare parte dintre muncitori — și îndeosebi mecanizatorii — sînt tineri, majoritatea lor utemiști. Principala atenție a organizației de partid, a comuniștilor din această gospodărie, a fost îndreptată către educația comunistă a tineretului, povățuindu-l să trăiască o viață demnă, să învețe cu sîrguință pentru a stăpîni temeinic meseria, să lupte în primele rînduri pentru recolte bogate, pentru ca gospodăria să-și sporească rentabilitatea. Mulți utemiști au urmat și urmează cursurile învățămîntului de partid; de învățămîntul politic al U.T.M. se ocupă tovarăși membri de partid pregătiți, cu experiență; tineretul din gospodărie participă la o bogată viață culturală, pentru care s-a străduit să creeze condiții materiale în primul rînd directorul gospodăriei — membru de partid (de altfel trebuie spus că directorul gospodăriei este un prieten apropiat al tineretului, dînd un ajutor concret organizației U.T.M. în toate acțiunile care le întreprinde); muncitorii și tehnicienii vîrstnici, membri de partid, se îngrijesc cu drag de înarmarea tinerilor cu temeinice cunoștințe tehnice, profesionale. Care sînt rezultatele? Majoritatea tinerilor din această gospodărie — din care peste 70 sînt utemiști — au adus o contribuție hotărîtoare la depășirea planului gospodăriei pe anul 1956, efectuînd lucrări de bună calitate și în termenii fixați, păstrînd cu grijă mașinile și utilajul agricol, realizînd totodată mari economii la combustibil și piese de schimb. Din rîndul celor mai destoinici utemiști care lucrează în această gospodărie, 8 au fost primiți candidați de partid, iar doi dintre ei muncesc azi ca activiști ai comitetului raional de partid. Pentru anul agricol în cinstea utemiștilor de la G.A.S.-Jegălia s-au angajat să lucreze 50 ha teren arabil — de la însămînțări pînă la recoltare — de pe care sînt hotărîți să obțină recolte record.

Pentru a sublinia încă o dată ce este în stare să făurească elanul și energia entuziastă a tineretului, cînd există grijă atentă pentru educația și condițiile lui de viață, cînd comuniștii, prin exemplul și activitatea lor, constituie pilde vii, însuflețitoare demne de urmat voi da și un alt exemplu, cel al organizației U.T.M. din S.M.T.-Făcăeni. Aici sînt peste 60 de utemiști. Cu deosebire perioada de iarnă este folosită din plin pentru a umple golurile lăsate în celelalte anotimpuri în educația politică, culturală a tractoriștilor, în îmbogățirea cunoștințelor lor tehnice, profesionale etc. Iarna această aproape toți utemiștii de aici sînt cuprinși în cursurile și cercurile politice de partid și U.T.M. Participarea directă a tinerilor la efectuarea reparațiilor este folosită și pentru ridicarea nivelului de calificare profesională. De asemenea, se desfășoară o vie activitate culturală. Trebuie spus că și în anii trecuți a existat aici o preocupare susținută pentru creșterea și educarea tinerilor tractoriști. Urmarea a fost că brigăzile de tractoriști, formate în marea lor majoritate din utemiști, au efectuat la timp lucrări de bună calitate pe pămînturile gospodăriilor colective și întovărășirilor pe care le-au deservit, contribuind la atragerea pe făgașul socialismului a unui număr însemnat de țărani muncitori cu gospodării individuale. Învățînd de la organizația de partid, comitetul U.T.M. stabilește sarcini concrete fiecărui utemist, urmărind îndeaproape îndeplinirea lor. Din rîndul celor mai buni mecanizatori utemiști de la S.M.T.-Făcăeni, 12 au fost primiți candidați de partid.

S-ar mai putea da încă multe alte exemple care să vorbească despre creșterea preocupării organizațiilor de partid pentru conducerea concretă a organizațiilor U.T.M., pentru educarea comunistă a tinerilor. Faptul că în cursul anului trecut 148 dintre cei mai buni utemiști au devenit candidați de partid, dovedește de altfel acest lucru.

Comitetul raional de partid acordă de asemenea o atenție susținută îmbunătățirii stilului și metodelor muncii comitetului raional U.T.M. și a activiștilor săi. În munca activiștilor comitetului raional U.T.M., se manifesta multă pripeală, lipsă de continuitate în acțiuni, superficialitate, un slab control și o slabă îndrumare a activității organizațiilor U.T.M. Un timp, biroul comitetului raional U.T.M. motiva acest stil de muncă defectuos, lipsit de eficacitate, prin aceea că are mulți activiști foarte tineri, fără experiența și pregătirea necesară, și prin alte cauze „obiective". În realitate însă, comitetul raional U.T.M. folosea în munca de control și îndrumare a organizațiilor de bază U.T.M. doar activiștii salariați. Or, chiar și cei mai buni activiști utemiști, puși în situația de a îndruma 6-7 și uneori și 10 organizații de bază, se transformau pur și simplu în niște curieri care alergau de la o organizație la alta pentru a „transmite" sarcini, pentru a culege din fugă date statistice. Locul unei studieri atente a problemelor tineretului din fiecare loc de muncă, a sprijinirii concrete a organizațiilor respective spre a rezolva aceste probleme, fusese luat în munca unor activiști utemiști de un spirit funcționăresc, de o activitate „în general". Cauza principală a slăbiciunilor muncii o constituia lipsa unui puternic nucleu de activiști nesalariați — principalul ajutor în munca unui comitet raional al U.T.M. Atunci cînd comitetul raional U.T.M. a început să se sprijine pe activul nesalariat și lucrurile au început să intre pe un făgaș normal. Organizații U.T.M. cum sînt cele de la G.A.C. Șocariciu, întovărășirea din Ștefan cel Mare, G.A.C.-Progresul și altele, calificate multă vreme ca fiind „slabe", care cuprindeau înainte foarte puțini utemiști și-au lărgit rîndurile și și-au îmbunătățit activitatea. De altfel, în perioada de la cel de-al II-lea Congres al U.T.M. și pînă în luna decembrie 1956, rîndurile organizațiilor U.T.M. din raionul nostru au sporit cu peste 650 noi utemiști.

Și în ceea ce privește instruirea activului comitetului raional U.T.M., a fost necesar să acordăm sprijin. Recent, activiștii comitetului raional U.T.M. au fost instruiți în mod practic, pe teren, timp de 10 zile, în legătură cu modul cum trebuie să muncească concret în organizațiile de bază. Faptul că această instruire s-a organizat la gospodăriile colective din Bordușani și Vlădeni și la S.M.T. Făcăeni, a dat posibilitatea activiștilor să cunoască în amănunt, direct de la „sursă" asemenea probleme cum ar fi: organizarea muncii într-un S.M.T. sau G.A.C., aportul pe care trebuie să-l dea tineretul în lupta pentru recolte bogate ș.a.

Un alt domeniu important din activitatea U.T.M., căruia comitetul raional de partid îi acordă cea mai mare atenție — este învățămîntul politic al U.T.M. Pe lîngă cuprinderea în cursurile și cercurile politice de partid a peste 570 utemiști — mai ales din rîndul cadrelor utemiste — pe lîngă ajutorul concret dat de organizațiile și propagandiștii de partid cercurilor politice ale U.T.M., noi ne îngrijim cu atenție de instruirea temeinică a propagandiștilor utemiști la comitetul raional de partid.

Am vorbit pînă acum despre cîteva din rezultatele bune obținute în activitatea lor de către organizațiile U.T.M., ca urmare a preocupării concrete a organizațiilor de partid pentru conducerea și îndrumarea acestora.

Fără îndoială însă că mai avem încă multe lucruri de făcut. La ultima analiză a activității organizațiilor U.T.M. făcută de biroul comitetului raional de partid la începutul lunii decembrie 1956, au fost relevate lipsuri foarte serioase care mai dăinuie încă în activitatea U.T.M.

Astfel, cu toată creșterea numerică a rîndurilor U.T.M. obținută în ultima vreme, mai sînt încă organizații U.T.M., mai ales la sate, care cuprind o parte extrem de mică din masa tineretului, a căror influență asupra tinerilor nu se face încă simțită și din această cauză își aduc un slab aport în munca dusă de organizațiile de partid pentru lărgirea sectorului socialist al agriculturii. Existența încă a unor asemenea organizații utemiste se datorește atît comitetului raional U.T.M., care nu și-a îndreptat atenția în primul rînd spre întărirea acestor organizații, cît și tovarășilor din birourile organizațiilor de partid din aceste sate, care ajută slab activitatea tineretului. Aici este cazul să vorbim, cred, și despre lipsa de care dă dovadă Comitetul regional U.T.M. Constanța. Uneori, însuși Comitetul regional U.T.M. contribuie la munca formală a activiștilor raionului U.T.M., preocupîndu-se exagerat de întocmirea a tot felul de situații și statistici dintre care multe au o utilitate discutabilă. De pildă, săptămînal activiștii raionului U.T.M. trebuie să raporteze regiunii U.T.M. cît gunoi au cărat pe cîmp tinerii, cîți participanți s-au mai înregistrat la Spartachiada de iarnă etc. Mai bine ar fi cred, ca însuși tovarășii de la regiunea U.T.M. să controleze pe teren cum se rezolvă aceste sarcini.

În întreaga țară s-a răspîndit vestea cooperativizării complete a celor două raioane din regiunea Constanța: Negru Vodă și Hîrșova. Se știe de asemenea că utemiștii, tineretul din aceste două raioane, sub conducerea organizațiilor de partid, au adus o contribuție însemnată în înfăptuirea acestei acțiuni.

N-ar fi oare util ca tovarășii din comitetul regional U.T.M. să organizeze schimburi de experiență practice, la fața locului, între activiștii și cadrele utemiste, pentru ca experiența înaintată cîștigată de organizațiile U.T.M. din aceste raioane, să devină un bun al tuturor organizațiilor U.T.M. din satele regiunii Constanța?

Cred că o asemenea acțiune ar fi absolut necesară. Și aceasta cît mai curînd.

În ceea ce privește educația tineretului, mai ales a tinerilor de la sate, există încă lacune serioase. În unele locuri, datorită slabei activități a unor organizații U.T.M., tinerii țărani muncitori nu sînt informați asupra politicii partidului nostru, nu se depune o muncă perseverentă pentru convingerea lor de superioritatea sistemului socialist al agriculturii. Se mai găsesc încă tineri care, lăsîndu-se trași de elemente dușmănoase și descompuse, se dedau la îndeletniciri huliganice: beții, scandaluri, bătăi etc. Unii tineri cinstiți de la sate, dar neîndrumați, cad sub influența dușmanului de clasă, a chiaburimii, și în goană după o căpătuială ușuratică, se căsătoresc cu fii și fiice de chiaburi, devenind de fapt, slugi ale chiaburilor. E clar că la asemenea tineri n-a ajuns încă organizația U.T.M. Vorbind despre lipsurile ce există în educația tineretului de la sate, e cazul să pomenim și despre tinerii intelectuali utemiști care trăiesc la sate. În satele raionului sînt peste 800 tineri intelectuali utemiști. Se achită oare toți acești utemiști de sarcina lor — aceea de a fi propagandiști neobosiți ai cuvîntului partidului în masă, de a se situa în fruntea luptei de culturalizare a satelor? Sînt mulți dintre ei care — la această întrebare — nu pot răspunde afirmativ. S-a ocupat oare comitetul raional U.T.M. de munca și viața lor, de mobilizarea lor în activitatea politică, socială, obștească ce se desfășoară în sate? Evident, este încă departe de a fi făcut tot ce putea face. Și trebuie spus că nici activiștii de partid, nici organizațiile de partid din cuprinsul raionului, nu s-au ocupat cu perseverență de antrenarea în muncă a acestor tineri.

Este bine cunoscut faptul că adevărații luptători dîrzi și hotărîți pentru cauza partidului nostru, cresc și se formează în focul luptei pentru înfăptuirea zilnică a sarcinilor, în lupta cu greutățile de tot felul. Aceasta îi ajută să capete experiență, să devină oameni fermi, neînfricați, să muncească disciplinat și perseverent. De aceea, noi am indicat comitetului raional și organizațiilor U.T.M. tocmai asemenea sarcini. Așa de pildă, s-a stabilit constituirea în sate a echipelor de utemiști care, conduși de membri de partid, să muncească în mod concret pentru convingerea familiilor, rudelor și prietenilor lor asupra superorității agriculturii socialiste; comitetul raional U.T.M. va recruta luna aceasta 250 tineri colectiviști și din sectorul individual, care să învețe în școlile S.M.T.-urilor pentru a deveni mecanizatori pricepuți; în gospodării colective, întovărășiri și sate, organizațiile U.T.M. trebuie să creeze echipe de tineri pentru caratul la cîmp a peste 150.000 tone gunoi de grajd, în comunele Cocargeaua, Făcăeni, Țăndărei, Bordușani, în toate secțiile gospodăriilor de stat, echipe de tineri vor lua în grijă lor loturile semincere pe care să producă sămînță hibridă de porumb; în primăvară, utemiștii și pionierii vor planta 90 ha. de pomi și puieți. Sînt propuse și alte asemenea acțiuni, în care tineretul își poate dovedi forța și capacitatea sa de muncă, aducîndu-și o prețioasă contribuție la îndeplinirea marilor sarcini date de partid.

Iarna — perioada cea mai prielnică pentru munca politică culturală, educativă cu tineretul satelor — noi sîntem hotărîți s-o folosim din plin ajutînd concret, perseverent organizațiile U.T.M., îndeosebi cele de la sate, spre a se întări, spre a-și lărgi necontenit rîndurile, astfel ca fiecare organizație U.T.M., din cel mai îndepărtat cătun, să se poată numi într-adevăr ajutor și rezervă a partidului.

Îndeosebi organizarea alegerilor în organizațiile U.T.M., care vor începe în curînd, se va bucura de sprijinul activiștilor și organizațiilor de partid din raionul nostru.

În lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de mare însemnătate stabilite de plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, utemiștii, tineretul din raionul nostru, pot și trebuie să fie un ajutor de nădejde al partidului!

Ingrășămintele chimice

— ajutor prețios pentru dezvoltarea agriculturii

(Urmare din pag. 1-a)

minte cu azot la orașul Victoria și se va mări capacitatea de producție în amoniac și îngrășăminte cu azot la Combinatul Chimic nr. 1.

Prin dezvoltarea sectorului de îngrășăminte cu azot vom ajunge ca în anul 1960 să avem capacități instalate de 250.000 tone, adică de douăzeci de ori mai mari decît în anul 1955; în anul 1965 vom avea 1.000.000 tone, adică de 80 de ori mai mari decît în 1955, iar în anul 1970 vom avea capacități de 2.000.000 tone pe an, adică de 160 de ori mai mari decît în anul 1955.

În sortimentul menționat a fost prevăzută producția de mare tonaj, ținînd cu după numerea la punct a proceselor tehnologice, să se introducă în producție îngrășămintele concentrate și complexe.

Prețul de cost al îngrășămintelor chimice va fi simțitor scăzut datorită uzinelor noi de mare capacitate și care vor fi utilate cu cele mai moderne aparate și prevăzute cu o completă mecanizare și automatizare. Față de prețul de cost realizat în 1955, prețul de cost în 1970 va fi redus cu circa 50 la sută, pentru îngrășămintele cu azot, adică va fi de circa 400 lei tona și cu circa 25—30 la sută pentru îngrășămintele cu fosfor, adică va fi de circa 300 lei tona.

Socotind că sporul de recoltă de cereale, ce se poate obține, este de 2 kg. boabe pentru 1 kg îngrășămînt, rezultă că se va obține o producție agricolă în valoare de 3 lei pentru 0,40 lei cheltuiți cu fabricarea îngrășămintelor. Pentru 100 lei costul îngrășămintelor, se va obține un spor de recoltă în valoare de 750 lei.

Cuvîntul corespondenților

NECAZURI COTIDIENE

A intrat în obișnuința publicului bucureștean să întîlnească, printre afișele multicolore ce pavoazează geamurile vehiculelor I.T.B. și înștiințări care anunță, lapidar, modificarea unor trasee de tramvaie și autobuse.

În luna octombrie un astfel de afiș anunța că „în scopul îmbunătățirii transportului în comun" linia tramvaiului 3 se va prelungi pînă în cartierul Ghencea. Prilej de vii comentarii între călători. Unii susțineau schimbarea survenită, alții (foarte numeroși) criticau noua măsură, argumentînd că bariera de cale ferată aflată pe noul traseu va provoca perturbații în circulația tramvaiului 3. Cum timpul e cel mai bun judecător și de data aceasta au trebuit să treacă mai bine de două luni pentru a se stabili dacă reorganizarea traseului a contribuit sau nu la „îmbunătățirea transportului în comun".

Imediat după schimbarea itinerariului, cetățenii au început să aștepte în stații zeci de minute (chiar și cîte o jumătate de oră) ca apoi să călătorească în condițiuni nefavorabile. Motivele: bariera de cale ferată și numărul insuficient de tramvaie. Dacă vechiul traseu era deservit de 11 tramvaie, astăzi, cînd distanța aproape s-a dublat, parcul de tramvaie afectat liniei 3 a fost mărit cu... 2 vagoane motor.

O situație anormală se petrece și pe linia tramvaielor 26 și 27. Tramvaiul 27 circulă pe distanța Gara de Nord-Piața Iancului. Și, cu o diferență neînsemnată (către Gara de Nord), are același traseu ca și tramvaiul 26, numai că în loc să aibă sens de linie la Piața Muncii (punct important de legătură cu alte tramvaie) întoarce la Piața Iancului — cu 3 stații în urmă. Urmările pot fi văzute în orele de intensă circulație. Majoritatea călătorilor, muncitori la fabricile „7 Noiembrie", „23 August", „I.O.R.", „1 Mai" și altele aglomerează la refuz vagoanele liniei 26, care îi duc pînă la Piața Muncii. În același timp, vagoanele de pe linia 27 circulă aproape goale.

Conducerea I.T.B. nu crede că, în interesul bunei deservirii a publicului călător, este necesar ca tramvaiul 27 să întoarcă la Piața Muncii? Exemplele arătate mai sus dovedesc că organizarea circulației tramvaielor în Capitală prezintă deficiențe care trebuie neîntîrziat remediate — cu atît mai mult cu cît pe timp de iarnă, așteptarea îndelungată a tramvaiului nu e de loc plăcută.

FLOREA ROBANESCU
tipograf

Pe drumuri neumblate

Presa de 63 de tone din secția mecanică a fabricii „Radio-popular"-București se deosebește de celelalte mașini unelte ale fabricii atît prin silueta ei masivă cît și prin construcția modernă. Cu o singură apăsare de buton și uriașul ciocan de 63 tone transforma în obiecte foaia de metal groasă de 15 mm. „O mașină perfectă", calificativul era împărtășit de toți muncitorii fabricii, cu excepția unui singur om — electricianul utemist Florică Dumitrescu. Lipsa unei coeziuni între motorul presei și comenzile de acționare a ciocanului, volantul uriaș ce continua să se rotească minute în șir, chiar după oprirea motorului posibilitatea ca muncitorul presar în timp ce-și curăță mașina să apese din greșală pe butonul de acționare a ciocanului, îi dădeau de gîndit tînărului electrician.

După încetarea lucrului în secția mecanică, utemistul Florică Dumitrescu rămînea lîngă presa de 63 de tone. Zeci de încercări, zeci de idei! La început se gîndea la un sistem de frînare a volantului. Realizarea unui astfel de dispozitiv era complicată și costisitoare. Trebuia găsită o soluție simplă, ușor realizabilă. Studierea minuțioasă a sistemului de acționare a presei și dorința de a-și ajuta tovarășii de muncă l-au dus la rezolvarea problemei, la construirea unui releu electric conexat între comenzile de oprire a motorului și de acționare a ciocanului. Prin dispozitivul electric făurit de el, odată cu oprirea motorului se blochează comenzile de acționare a presei, se înlătură orice pericol.

Buna apreciere obținută de prima inovație, i-au deschis utemistului Florică Dumitrescu noi perspective. În prezent lucrează la alte două inovații. Îi dorim succes deplin.

ION ISTRATE
tehnician „Radio-popular" București

Tramvaiul 3, care duce spre Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", are întîrzieri mari, din cauza vagoanelor puține ce sînt în circulație pe acest traseu.

— Ei, tovarășe, ai scris articolul pentru azi?
— Da, dar ce folos! Pînă ce vine tramvaiul 3 să ne ducă spre Combinat, a și apărut ziarul...

Echipa R.P.R. continuă să ocupe primul loc în turul ciclist al Egiptului

În etapa a 6-a a Turului ciclist al Egiptului, disputată joi pe o șosea asfaltată între Beni Suef și El Ghizeh s-a înregistrat un adevărat record de viteză: peste 46 km. medie orară. Unul din principalii animatori ai acestei etape uimitor de rapide a fost rominul Constantin Dumitrescu. La sprintul final, pe platoul din fața marilor piramide el s-a clasat al doilea, la numai o jumătate de roată în urma renumitului ciclist german Gustav Schur. Cu 40 km. înainte de sosire Dumitrescu a evadat din pluton împreună cu Schur, Paradowski, Kolev și Petrovici. Grupul fugarilor, care a pedalat în această parte a cursei cu aproape 50 km. pe oră, a reușit să-și creeze pînă la sosire un avans de aproape 2 minute față de plutonul al doilea condus de Poreceanu, Șandru, Șelaru. Mohamed și Koțev. Cicliștii romîni au conlucrat și în etapa de ieri într-o omogenitate desăvîrșită, apărîndu-și cu succes locul de fruntași ai clasamentului pe țări. Formația bulgară a pierdut mai mult de 2 minute față de echipa R.P.R. și a trecut pe locul trei. Alergătorul german Malitz a cedat tricoul galben în favoarea polonezului Paradowski.

Clasamentul etapei a 6-a: 1. Gustav Schur (R. D. Germană) a parcurs 135 km. în 2 h 53'55" (medie orară 46,650 km), 2. Constantin Dumitrescu (R.P.R.) același timp, 3. Paradowski (R. P. Polonă) același timp; 4. Kolev (R. P. Bulgaria) 2h53'59"; 5. Petrovici (R.P.F. Iugoslavia) același timp.

Clasamentul general individual: 1. Paradowski (R. P. Polonă) 19 h 17'35"; 2. Malitz 19 h 18'35", 3. Mohamed 19 h 18'48", 4. Koțev 19 h 20'18".

Clasamentul general pe țări: 1. R. P. Romînă 58 h 00'20"; 2. R. D. Germană 58 h 00'27"; 3. R. P. Bulgaria 58 h 02'39"; 4. R. P. Polonă; 5. Maroc; 6. Tunisia; 7. Egipt; 8. Siria.

Pentru continua dezvoltare a agriculturii sovietice

MOSCOVA 17 (Agerpres). — Ziarele din Moscova au publicat ieri pe prima pagina Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. către colhoznici și colhoznice, lucrători din S.M.T.-uri și sovhozuri, către organizațiile de partid, sindicale și comsomoliste, către organele sovietice și agricole, către specialiștii și toți lucrătorii din agricultură. In chemare se subliniază, între altele, că anul 1957 trebuie să devină anul unui nou avînt și mai puternic al agriculturii. Interesele țării cer ca eforturile oamenilor muncii din agricultură să fie îndreptate spre îndeplinirea înainte de termen a programului avîntului rapid al producției agricole în cel de-al șaselea cincinal, program trasat de partid și guvern. C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. își exprimă convingerea fermă că toți lucrătorii din agricultură vor face cu succes față sarcinilor trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la avîntul tuturor ramurilor agriculturii.

Tratativele între delegația C. C. al P.C.F. și o delegație a C.C. al P.C. din Cehoslovacia

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: În dimineața zilei de 16 ianuarie au început tratativele între delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, și o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Partidul Comunist Francez este reprezentat de F. Billoux, J. Vermeersch, G. Seguy și P. Villon. Delegația cehoslovacă este alcătuită din A. Novotny, V. Siroky, Z. Fierlienger, V. Kopecky, J. Hendrych, V. Kucky și G. Sucek.

Tratativele vor continua

✱ **Revenirea la Moscova a delegației guvernamentale a R. P. Chineze**

✱ *Mitingul de la Moscova consacrat prieteniei sovieto-chineze*

Prietenia de nezdruncinat sovieto-chineză

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 ianuarie s-a înapoiat la Moscova pe bordul unui avion „TU-104", din călătoria în Polonia și Ungaria. Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, mareșalul He Lun, locțiitor al premierului, Van Tziasian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze, membri ai delegației guvernamentale a R.P. Chineze, și persoanele care îi însoțesc.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 ianuarie a avut loc la Kremlin un miting consacrat prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și R.P. Chineze.

În cadrul mitingului a rostit un amplu discurs N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Apoi a luat cuvîntul tovarășul Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze.

N. A. Bulganin: Prietenia sovieto-chineză — unul dintre cei mai importanți factori ai păcii și securității popoarelor

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin. In cuvîntarea sa, N. A. Bulganin a spus printre altele: Ne-am adunat aici pentru a saluta delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze.

Prin oaspeții noștri dragi salutăm din toată inima marele popor chinez și gloriosul său Partid Comunist, care conduce țara din victorie în victorie!

De asemenea ne-am adunat aici și pentru a asculta ce vor să ne spună tovarășii chinezi.

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, dintre popoarele sovietic și chinez devine cu fiecare zi tot mai trainică și mai puternică, iar colaborarea noastră în domeniile politic, economic și cultural — tot mai rodnică.

Prietenia frățească dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză — este o cucerire istorică măreață a întregului lagăr al țărilor socialiste, a întregii omeniri muncitoare. Această prietenie este unul dintre cei mai importanți factori ai păcii și securității popoarelor, piedică de netrecut în calea politicii cotropitoare a imperialiștilor.

Poporul chinez sub conducerea Partidului său Comunist, în frunte cu tovarășul Mao Tze-dun, a obținut succese minunate în construcția socialistă.

Salutăm succesele poporului chinez și îi urăm noi victorii și mai mari pe calea construcției socialiste!

Victoria și succesele poporului chinez în construcția socialistă au transformat considerabil situația politică în întreaga Asie, au ușurat foarte mult cucerirea independenței de stat de către o serie de țări din Asia, fapt care nu numai că întărește frontul păcii, dar aduce și schimbări substanțiale în raportul general de forțe pe arena internațională.

Guvernul Chinei populare acordă multă atenție consolidării păcii în Asia și în Extremul Orient și a realizat în această privință mari succese.

În ciuda eșecului deplin al agresiunii împotriva Egiptului, în ciuda faptului că forțele păcii au obținut o mare victorie în Orientul Apropiat și Mijlociu, popoarele iubitoare de pace nu au nici un temei pentru a-și slăbi eforturile în lupta pentru pace. Recentul mesaj al președintelui S.U.A., Eisenhower, adresat Congresului S.U.A., în care cere să i se acorde drepturi speciale pentru folosirea forțelor armate în Orientul Apropiat și Mijlociu, arată că Statele Unite ale Americii nu renunță la politica lor de „război rece" și de intensificare a încordării în relațiile internaționale.

Doctrina Eisenhower este un plan de expansiune economică și politică în Orientul Apropiat și Mijlociu, care se bazează pe forță armată. Ea este o manifestare a colonialismului sub o formă nouă, pe care monopoliștii americani vor s-o sădească acolo unde reușesc să înlăture pe colonialiștii de tip vechi cum sînt de pildă, imperialiștii din Anglia și Franța.

Succesele socialismului cresc pe zi ce trece. Ar fi însă greșit să afirmăm că construirea vieții noi se desfășoară lin și fără frământări. Noi, marxiști-leniniști știm că noul se naște în lupta împotriva vechiului, că vechiul nu cedează de bunăvoie pozițiile lui. Lumea capitalistă în frunte cu S.U.A. depune multe eforturi și cheltuiește sume uriașe pentru a frîna dezvoltarea cu succes a socialismului. Imperialiștii folosesc orice greșeală a noastră, orice pas greșit al nostru pentru a ponegri mărețele idei ale comunismului, pentru a submina încrederea clasei muncitoare în viitorul ei, pentru a slăbi forțele și unitatea lagărului socialist.

Putchul contrarevoluționar din Ungaria este un exemplu grăitor al luptei ascuțite dintre cele două sisteme — capitalist și socialist — în condițiile „războiului rece".

Planurile imperialiste au suferit însă un eșec. Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar condus de tovarășul Kadar, a consolidat forțele revoluției.

Prețuim foarte mult poziția clară și fermă a prietenilor noștri chinezi față de putchul contrarevoluționar din Ungaria. Această poziție coincide întrutotul cu poziția Uniunii Sovietice.

Evenimentele din Ungaria constituie încă un avertisment pentru clasa muncitoare și partidele ei, pentru întreaga mișcare revoluționară muncitorească în ceea ce privește existența unei îndîrjite lupte de clasă, necesitatea de a menține o ascuțită vigilență revoluționară, în ceea ce privește faptul că dușmanul ne pîndește acolo unde uităm de existența lui. Socialismul trebuie nu numai construit ci trebuie să știm să-l apărăm de loviturile dușmanilor indiferent de unde ar veni aceste lovituri.

La tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze și Uniunii Sovietice am făcut un schimb de păreri în problemele internaționale actuale și în ceea ce privește căile dezvoltării viitoare a colaborării între țările noastre.

Convorbirile noastre s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă tovărășească, iar schimbul de păreri a arătat că vederile noastre coincid pe deplin și că sîntem profund conștienți de sarcinile noastre comune în situația actuală.

În prezent cea mai importantă sarcină a noastră este întărirea pe toate căile a coeziunii lagărului socialist pe baza principiilor marxism-leninismului, dezvoltarea și întărirea prieteniei pe baza principiilor leniniste ale egalității în drepturi, expuse în declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956.

Întărirea continuă a unității țărilor socialiste și a solidarității internaționale a proletariatului este necesară atît pentru avîntul general al economiei și culturii lagărului socialist cît și pentru respingerea cu succes a tuturor încercărilor imperialiștilor de a submina forțele socialiste. În condițiile actuale de o deosebită importanță pentru țările socialiste este întărirea dictaturii proletariatului, înfăptuită în interesul tuturor oamenilor muncii și îmbinată cu cea mai largă democrație populară.

Delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Chineze și Uniunii Sovietice au desfășurat o muncă importantă și utilă. S-a adus o nouă contribuție la întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre statele noastre. Sîntem ferm convinși că aceasta va servi cauzei întăririi continue a unității și forțelor lagărului socialist, va contribui la dezvoltarea relațiilor statelor socialiste cu toate țările lumii pe baza principiului coexistenței, a unirii tuturor forțelor iubitoare de pace în lupta pentru pace și securitatea popoarelor.

Ciu En-lai: Prietenia și unitatea dintre Uniunea Sovietică și China constituie un factor important al unității puternice a statelor socialiste

În cuvîntarea sa Ciu En-lai a spus printre altele:

Sîntem foarte bucuroși că avem prilejul să ne întîlnim cu reprezentanții locuitorilor din capitala marei noastre aliate — Uniunea Sovietică. Întotdeauna este plăcut să te întîlnești cu prietenii. Întîlnirea cu marele popor sovietic, cu cel mai apropiat tovarăș de luptă și cu cel mai bun și încercat prieten al nostru ne bucură și ne emoționează în mod deosebit.

Îngăduiți-mi în primul rînd să vă transmit felicitări de Anul Nou și un salut frățesc din partea poporului chinez. Aș dori de asemenea să vă mulțumesc din toată inima în numele tuturor membrilor delegației noastre pentru întîlnirea caldă și primirea cordială.

Referindu-se la succesele obținute de poporul chinez în construcția socialistă, Ciu En-lai a spus:

Poporul chinez își dă pe deplin seama de faptul că toate succesele noastre nu pot fi despărțite de sprijinul și ajutorul guvernului sovietic și poporului sovietic.

Poporul chinez înțelege de asemenea foarte bine că succesele noastre au fost realizate datorită faptului că pășim pe calea deschisă de Revoluția din Octombrie. Uniunea Sovietică este primul stat în lume care a transformat socialismul științific dintr-un vis în realitate vie.

Experiența revoluției și a construcției în Uniunea Sovietică constituie cel mai bun model de aplicare creatoare a învățăturii marxism-leninismului în conformitate cu particularitățile naționale.

Uniunea Sovietică ne-a dat uriașa sa experiență înaintată și învățăminte prețioase și poporul chinez le-a folosit în mare măsură în opera revoluției și construcției și a evitat multe căi lăturalnice.

Poporul chinez va continua să învețe de la Uniunea Sovietică cu modestie și seriozitate, să învețe din experiența voastră înaintată și din știința și tehnica voastră înaintată. Experiența proprie de luptă a poporului chinez a și dovedit că calea Revoluției din Octombrie — este calea de la o victorie la alta. Nu există în lume forță care să poată obliga poporul chinez să se abată de pe calea pe care și-a ales-o.

În continuare, Ciu En-lai s-a referit la unele aspecte ale situației internaționale.

Unitatea și întărirea lagărului socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică — a subliniat Ciu En-lai — constituie cel mai important sprijin pentru cauza păcii în întreaga lume și a progresului omenirii, precum și o piedică serioasă pentru țările imperialiste în înfăptuirea agresiunii și dezlănțuirea unui nou război. Tocmai de aceea statele imperialiste încearcă mereu să distrugă țările socialiste și se străduiesc în fel și chip să submineze unitatea dintre ele.

Evenimentele din Ungaria reprezintă un atac cît se poate de criminal și infam al statelor imperialiste împotriva lagărului socialismului.

Marele popor sovietic și armata sovietică au demonstrat odată mai mult în aceste evenimente devotamentul lor față de principiul internaționalismului proletar și au adus o contribuție uriașă la cauza păcii și socialismului.

Arătînd că planurile agresive ale imperialiștilor împotriva Egiptului au suferit un eșec total, Ciu En-lai a spus:

Victoria rezistenței Egiptului a însuflețit toate popoarele asuprite la lupta pentru independență și a demonstrat că ele vor găsi prieteni în toate colțurile globului pămîntesc și că în această luptă justă ele pot conta pe cel mai hotărît sprijin și simpatiile țărilor socialiste. (Aplauze).

Aventura imperialiștilor în Ungaria și agresiunea lor în Egipt au suferit o înfrîngere gravă. Dar, aceasta nu înseamnă că ei se vor resemna cu înfrîngerea suferită. Ei mai încearcă să se amestece în treburile Ungariei prin intermediul O.N.U. Ei continuă încă să răspîndească lozinci demagogice și minciuni, încearcă să atîțe sentimente de naționalism îngust, să torpileze unitatea țărilor socialiste.

Slăbirea concomitentă a pozițiilor Angliei și Franței în Orientul Apropiat și Mijlociu, a stirnit poftа nesățioasă a Statelor Unite ale Americii. Scopul „doctrinei Eisenhower" pe care au dato recent publicității, este de a impune jugul economic și politic popoarelor din aceste regiuni, mergînd pînă la intervenția militară directă împotriva popoarelor din aceste regiuni.

Toate acestea cer din partea țărilor socialiste și a țărilor iubitoare de pace din lumea întreagă să-și ascuțească vigilența și să lupte neobosit pentru a zădărnici orice încercări și planuri ale imperialiștilor.

Forțele agresive ale imperialiștilor își dau seama că îndată ce țările socialiste se vor îndepărta de cel mai puternic centru al lagărului socialist — Uniunea Sovietică — ele vor putea fi zdrobite cu ușurință fiecare în parte. De aceea, imperialiștii depun toate eforturile pentru a desfășura propaganda antisovietică. Această propagandă a și suferit o înfrîngere rușinoasă; și pe viitor ea va suferi aceeași înfrîngere.

Prietenia și unitatea dintre Uniunea Sovietică și China constituie un factor important al unității puternice a statelor socialiste. Prietenia și unitatea dintre popoarele noastre sînt indisolubil legate de interesele vitale ale populației noastre de 600.000.000 de oameni. Sfărîmînd aceste interese se va repercuta și asupra intereselor lor în alte domenii.

De aceea poporul chinez va întări și va dezvolta cu toate forțele prietenia și solidaritatea țărilor noastre. Unitatea noastră se întemeiază pe principiul marxist-leninist al egalității naționale și al internaționalismului. Prin urmare ea este veșnică, indestructibilă și de nezdruncinat.

Nu există în lume forțe care să ne poată separa. Toate uneltirile și planurile imperialiștilor de a submina unitatea popoarelor noastre sînt sortite eșecului.

Însuflețit de sprijinul poporului sovietic, al prietenilor sovietici, poporul chinez va învăța și va munci cu și mai multă sîrguință pentru a justifica dragostea voastră și sprijinul acordat poporului chinez.

O nouă contribuție la dezvoltarea relațiilor de colaborare frățească între R. P. Chineză și R. P. Ungară

BUDAPESTA 17 (Agerpres).— La 17 ianuarie, la Budapesta a fost dat publicității următorul comunicat cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Ungare și Republicii Populare Chineze. În comunicat se spune printre altele:

Comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale R. P. Ungare și R. P. Chineze

La 16 ianuarie 1957 delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze, la invitația guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al Republicii Populare Ungare, a sosit la Budapesta și a dus tratative prietenești cu membrii guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al Republicii Populare Ungare.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială. Delegațiile celor două guverne s-au informat reciproc asupra situației din țările lor. A avut loc un schimb de păreri asupra problemelor care decurg din actuala situație din Ungaria, asupra problemelor politice și economice care prezintă interes comun, precum și asupra unor probleme internaționale actuale.

Cele două delegații guvernamentale au ajuns la un punct de vedere absolut identic în privința situației din Ungaria.

Poporul muncitor ungar sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și a guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc, bazîndu-se pe ajutorul armatei sovietice a zădărnicit răscoala armată contrarevoluționară pregătită de forțele reacționare ale imperialismului.

În acest fel a fost apărată pentru poporul ungar cauza socialismului, au fost zădărnicite planurile de transformare a Ungariei într-un focar de război în Europa și dejucate uneltirile imperialiștilor care urmăreau ca prin provocarea unei breșe în Ungaria să zdrobească una cîte una țările socialiste.

Delegația guvernamentală chineză sprijină prin toate mijloacele eforturile pe care partidul muncitoresc socialist ungar și guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc le depun în interesul restabilirii ordinii sociale și politice și a vieții economice a țării.

Cele două delegații guvernamentale sînt de aceeași părere în privința pricipalelor probleme ale actualei situații internaționale.

Ele vor depune toate eforturile pentru ca în relațiile internaționale să fie înfăptuite cele cinci principii ale coexistenței pașnice, și năzuiesc cu perseverență spre dezvoltarea legăturilor dintre țări. Sîntem profund convinși că dacă țările socialiste, unindu-se cu toate țările și popoarele iubitoare de pace, vor continua consecvent lupta lor, toate uneltirile imperialiștilor pot fi zădărnicite.

Cele două delegații guvernamentale și-au exprimat părerea că unitatea strînsă și colaborarea prietenească a țărilor lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, este chezășia succesului cauzei țărilor socialiste, menținerii unei păci trainice în întreaga lume. Țările socialiste sînt legate prin ideile și țelurile comunismului. Legăturile lor reciproce trebuie coordonate cu principiile internaționalismului proletar. Țările socialiste sînt țări independente, suverane.

De aceea, relațiile lor reciproce trebuie să se întemeieze pe bazele principiilor leniniste ale egalității națiunilor. Delegațiile guvernamentale ale celor două țări își exprimă satisfacția că pe baza principiilor menționate, țările socialiste s-au străduit să-și corecteze și să-și întărească relațiile. În același timp ele au stabilit că din acest punct de vedere are o deosebită însemnătate Declarația din 30 octombrie 1956 a guvernului Uniunii Sovietice cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării dintre Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste și declarația din 1 noiembrie 1956 a guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la sprijinirea declarației guvernului sovietic.

Cele două delegații guvernamentale au constatat că în ultimii ani s-au dezvoltat îmbucurător legăturile politice, economice și culturale dintre cele două țări. Prietenia și colaborarea dintre ele sînt spre binele celor două țări, deoarece ambele părți au respectat întotdeauna cu strictețe principiile egalității în drepturi între țările socialiste și sprijinirea avîntului economic reciproc. Delegațiile guvernamentale ale celor două țări și-au exprimat dorința de a continua dezvoltarea relațiilor politice, economice și culturale dintre țările lor, de a menține și întări solidaritatea dintre țările socialiste, de a contribui la unitatea tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace și de a munci din toate puterile pentru cauza sfîntă a păcii în întreaga lume și a progresului omenirii.

Comunicatul a fost semnat de JANOS KADAR, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar și de CIU EN-LAI, premierul Consiliului de stat al Republicii Populare Chineze.

Pe scurt

BELGRAD. — La 17 ianuarie a sosit la Belgrad o delegație a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină care va face o vizită de 15 zile în R.P.F. Iugoslavia. Delegația, alcătuită din 12 membri, este condusă de Pin Ci-jen, vicepreședintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină

PRAGA. — *Tribunalul Suprem din Praga a dat sentința în procesul unui grup de spioni ce acționau potrivit instrucțiunilor serviciului de spionaj englez. Pentru înaltă trădare și spionaj inculpații Potocek și Kwicera au fost condamnați la moarte cu confiscarea averii. Ceilalți membri ai grupului au fost condamnați la închisoare pe diferite termene.*

Să se treacă în mod practic la dezarmare!

NEW YORK 17. Corespondentul Agerpres la O.N.U. transmite: Miercuri 16 ianuarie după masa a reluat lucrările Comitetului Politic al O.N.U. în legătură cu problema dezarmării. Primul a luat cuvîntul delegatul R.P.R., **Silviu Brucan.**

LUCRARILE COMITETULUI POLITIC AL O.N.U.

Delegația română este hotărîtă să sprijine orice efort menit să promoveze cauza dezarmării

Guvernul român — a spus el — consideră dezarmarea ca una din problemele-cheie ale vieții internaționale de azi. Noi socotim că realizarea unui acord în problema dezarmării nu trebuie condiționată de rezolvarea altor probleme litigioase internaționale.

În concepția delegației române, ansamblul problemelor în legătură cu dezarmarea nu trebuie privit ca un tot ce trebuie rezolvat simultan, ci ca un șir de verigi din care trebuie apucată verigа cea mai accesibilă în momentul de față și apoi trăgînd de ea, să fie rezolvate și celelalte probleme adiacente.

Care este în momentul de față acea verigă a problemei dezarmării de care se poate apuca mai ușor, deoarece prezintă mai puține complicații? Delegația română consideră că această verigă este interzicerea experimentărilor armelor atomice și cu hidrogen, deoarece punerea în practică a unei asemenea măsuri nu implică nici un fel de inspecție sau control, într-un cuvînt nimic care ar putea împiedica sau măcar amîna un acord asupra ei.

După ce a arătat că delegația română sprijină cu tărie proiectul de rezoluție sovietic cu privire la interzicerea imediată a experimentării armelor atomice și cu hidrogen, vorbitorul a spus în continuare: În concepția noastră, hotărîrea de a înceta experimentările cu arma atomică și cu hidrogen nu reprezintă decît primul pas către interzicerea armelor nucleare, inclusiv interzicerea producerii lor ca și completa distrugere a stocurilor de arme nucleare.

În ceea ce privește reducerea forțelor armate ale marilor puteri, delegația română consideră ca există premize pentru a se face pași înainte.

Unii dintre vorbitori au ridicat problema „satelîților pămîntului" și a armelor interspațiale. Nu este în intenția mea de a mă ocupa de această problemă. Aș vrea totuși să subliniez că poporul român, ca și multe alte popoare, resimte ca o amenințare mult mai imediată și mai directă a securității sale existența pe pămînt, și nu în spații interplanetare, a unor baze militare instituite pe teritorii străine în imediata apropiere a țării noastre și de aceea delegația română socotește că trebuie să se dea importanța cuvenită problemei lichidării bazelor militare instituite pe teritorii străine.

R.P.R. este interesată în mod deosebit în realizarea securității colective europene. Dacă este evident că securitatea în Europa ar fi considerabil întărită de pe urma unui acord internațional privind reducerea înarmărilor, tot atît de evidentă este reciproca, și anume că înfăptuirea securității colective europene ar însemna un pas uriaș pe calea rezolvării cu succes a problemei dezarmării.

În încheiere, delegatul R.P.R. a arătat că atît comisia de dezarmare cît și subcomitetul au avut o compoziție prea restrînsă care nu a reflectat toate pozițiile și interesele principale în problema dezarmării. Ținînd seama că această problemă nu poate fi rezolvată altfel decît prin colaborarea tuturor, se impune lărgirea compoziției celor două organe de specialitate ale O.N.U. Delegația română, înspirîndu-se din marea dorință de pace a poporului român, este hotărîtă să sprijine orice efort menit să promoveze cauza dezarmării.

Cuvîntul altor delegați

A luat apoi cuvîntul delegatul Iugoslaviei, Brilej, care și-a exprimat regretul că „pînă în prezent nu au fost luate nici un fel de măsuri practice" pentru rezolvarea problemei dezarmării.

Delegatul iugoslav și-a exprimat regretul în legătură cu faptul că la discutarea problemei dezarmării nu participă una din marile puteri — Republica Populară Chineză.

Reprezentantul Japoniei, **Savada**, a arătat că reglementarea armamentelor clasice și a armelor nucleare constituie „un tot unitar" și că orice plan de dezarmare trebuie să prevadă concomitent ambele tipuri de armamente. Delegatul Japoniei a chemat marile puteri „să ducă tratative mai sincere și mai constructive decît în trecut" cu privire la dezarmare. El a spus că Japonia „va saluta o întrevedere a șefilor marilor puteri în stadiul corespunzător pentru discutarea principalelor probleme".

Din mesajul prezidențial „cu privire la starea S.U.A."

I. (Situația internă)

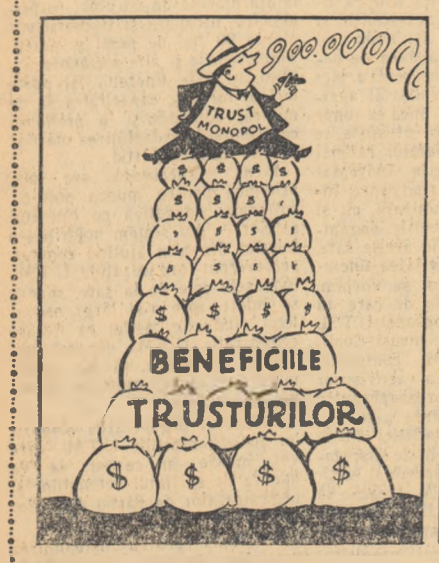

Statele Unite se află pe culmi fără precedent de prosperitate economică

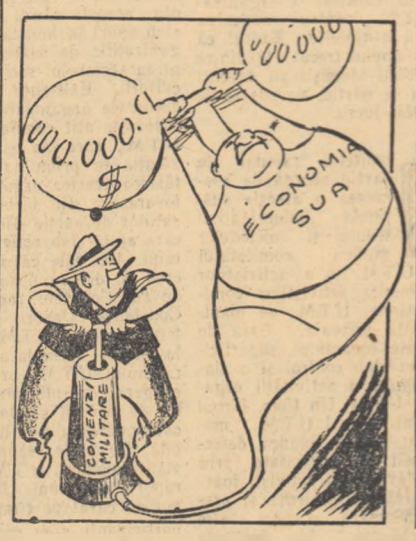

... economia americană este puternică...

... se dezvoltă

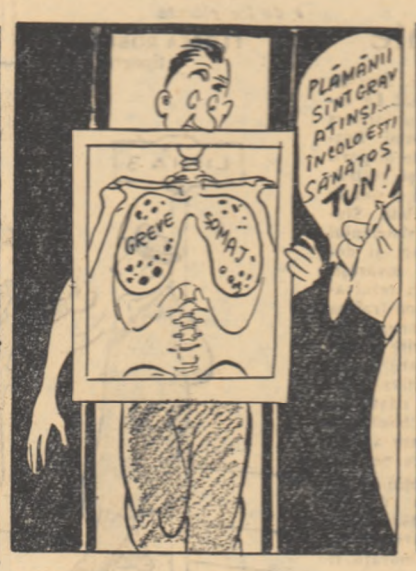

... și profund sănătoasă!

Inflația a fost ținută în șah, dar e limpede că primejdia e mereu prezentă!

Racila situației economice constă în unele nedreptăți flagrante și anume în unele sporiri de salariu.

Citate ilustrate de NELL COBAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.01. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 5452 — 62